

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

16. maj 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 198/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 198/02 Forenede sager C-529/18 P og C-531/18 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. marts 2022 — PJ mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Erdmann & Rossi GmbH (C-529/18 P) og PC mod PJ, Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Erdmann & Rossi GmbH (C-531/18 P) (Appel – EU-retlige principper – artikel 19 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol – parternes repræsentation i direkte søgsmål for Unionens retsinstanser – advokat, der er tredjemand i forhold til sagsøgeren – krav om uafhængighed – advokat, der er medarbejder i et advokatfirma – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) 2

2022/C 198/03 Sag C-508/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — M.F. mod J.M. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – nødvendigheden af den anmodede fortolkning, for at den forelæggende ret kan afsige sin dom – begreb – disciplinærsag indledt mod en dommer ved en almindelig domstol – udpegelse af den disciplinærdomstol, der har kompetence til at træffe afgørelse i denne sag, af formanden for disciplinærafdelingen ved Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen) – civilt søgsmål med påstand om, at det fastslås, at der ikke foreligger et tjenesteforhold mellem formanden for denne disciplinærafdeling og den øverste domstol – den forelæggende rets manglende kompetence til at efterprøve gyldigheden af udnævnelsen af en dommer ved den øverste domstol og afvisning af et sådant søgsmål i henhold til national ret – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse) 3

2022/C 198/04	Sag C-117/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — bpost SA mod Autorité belge de la concurrence (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – posttjenester – takstordning vedtaget af den befordringspligtige virksomhed – bøde, der pålægges af en national tilsynsmyndighed for postsektoren – bøde, der pålægges af en national konkurrencemyndighed – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 50 – princippet ne bis in idem – spørgsmålet, om der er tale om samme lovovertrædelse – artikel 52, stk. 1 – begrænsninger af princippet ne bis in idem – kumulation af retsforfølgelse og sanktioner – betingelser – forfølgelse af et mål af almen interesse – proportionalitet)	3
2022/C 198/05	Sag C-151/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — Bundeswettbewerbbehörde mod Nordzucker AG, Südzucker AG og Agrana Zucker GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – artikel 101 TEUF – kartel, der retsforfølges af to nationale konkurrencemyndigheder – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 50 – princippet ne bis in idem – spørgsmålet, om der er tale om samme lovovertrædelse – artikel 52, stk. 1 – begrænsninger af princippet ne bis in idem – betingelser – varetagelse af et mål af almen interesse – proportionalitet)	4
2022/C 198/06	Sag C-245/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. marts 2022 — X og Z mod Autoriteit Persoonsgegevens (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Midden-Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – tilsynsmyndighedens kompetence – artikel 55, stk. 3 – domstoles behandlingsaktiviteter, når disse handler i deres egenskab af domstol – begreb – tilrådighedsstillelse for en journalist af procesdokumenter, der indeholder personoplysninger)	5
2022/C 198/07	Sag C-433/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. marts 2022 — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH mod Strato AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Wien — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet – direktiv 2001/29/EF – artikel 2 – reproduktion – artikel 5, stk. 2, litra b) – undtagelse om privatkopiering – begrebet »ethvert medium« – servere, som tilhører tredjemænd og stilles til rådighed for fysiske personer til privat brug – rimelig kompensation – national lovgivning, som ikke pålægger udbydere af cloud computing-tjenester at betale afgift for privatkopiering]	5
2022/C 198/08	Sag C-533/20: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. marts 2022 — Somogy Megyei Kormányhivatal mod Upfield Hungary Kft. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – forordning (EU) nr. 1169/2011 – fødevareinformation til forbrugerne – mærkning – obligatoriske angivelser – ingrediensliste – disse ingrediensers specifikke betegnelse – tilsætning af et vitamin til en fødevare – forpligtelse til at angive den specifikke betegnelse for dette vitamin – ingen forpligtelse til at angive den anvendte vitaminkilde)	6
2022/C 198/09	Sag C-656/20 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. marts 2022 — Hermann Albers eK mod Europa-Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland og Land Niedersachsen (Tyskland) (Appel – statsstøtte – begrebet »støtte« – offentlig personbefordring – kompensation af omkostninger forbundet med gennemførelsen af offentlige serviceforpligtelser – overførslen af finansielle midler inden for den offentlige forvaltning – forpligtelse for de kommunale myndigheder, der udfører offentlig personbefordring, til at sikre nedsatte takster for studerende og lærlinge – staten har ikke tildelt en virksomhed en fordel – anmeldelsespligt)	7
2022/C 198/10	Sag C-666/20 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. marts 2022 — Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) mod Europa-Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland og Land Niedersachsen (Tyskland) (Appel – statsstøtte – begrebet »støtte« – offentlig personbefordring – kompensation af omkostninger forbundet med gennemførelsen af offentlige serviceforpligtelser – overførsel af finansielle midler mellem offentlige forvaltninger – forpligtelse for de kommunale myndigheder, der udfører offentlig personbefordring, til at fastsætte nedsatte takster for studerende og lærlinge – staten har ikke tildelt en virksomhed en fordel – begrebet »virksomhed«)	7

2022/C 198/11	Sag C-697/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. marts 2022 — W.G. mod Dyrektor Izby Skarbowej w L. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 9 – afgiftspligtig person – artikel 295 og 296 – standardsatsordning for landbrugere – ægtefæller, der udøver landbrugsvirksomhed ved anvendelse af aktiver, der indgår i formuefællesskabet – ægtefællernes mulighed for at blive betragtet som særskilte momsafgiftspligtige personer – en af ægtefællernes valg om at give afkald på status som standardsatslandbruger og lade sin virksomhed være omfattet af den almindelige momsordning – den anden ægtefælles fortabelse af status som standardsatslandbruger)	8
2022/C 198/12	Sag C-711/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. marts 2022 — TanQuid Polska Sp. z o. o. mod Generální ředitelství cel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse – punktafgifter – direktiv 92/12/EF – artikel 4 – omsætning af varer under suspension af punktafgifter – betingelser – artikel 6 og 20 – varers overgang til forbrug – forfalskning af det administrative ledsagedokument – overtrædelse eller uregelmæssighed, der har fundet sted i forbindelse med forsendelsen af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning – tilfælde, hvor varer uretmæssigt forlader en suspensionsordning – modtager, som ikke har kendskab til forsendelsen – svig begået af tredjemand – artikel 13, litra a), og artikel 15, stk. 3 – obligatorisk at stille sikkerhed i forbindelse med forsendelse – rækkevidde)	9
2022/C 198/13	Sag C-723/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. marts 2022 — Galapagos BidCo. S.a.r.l. mod DE som kurator for Galapagos SA, Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. og Prime Capital S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) 2015/848 – insolvensbehandling – artikel 3, stk. 1 – international kompetence – flytning af centret for skyldnerens hovedinteresser til en anden medlemsstat efter indgivelse af en begæring om indledning af hovedinsolvensbehandling)	9
2022/C 198/14	Sag C-726/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — CT og Ferme de la Sarte SPRL mod Région wallone (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – finansiering gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – forordning (EU) nr. 1305/2013 – artikel 17, stk. 1, litra b) – investeringsstøtte til forarbejdning, afsætning og/eller udvikling af landbrugsprodukter henhørende under bilag I til EUF-traktaten – begrebet »landbrugsprodukter« – begreberne »levende træer« og »andre levende planter« – græs i ruller til anlæg af levende tage)	10
2022/C 198/15	Sag C-125/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud – retligt samarbejde i straffesager – gensidig anerkendelse af domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union – rammeafgørelse 2008/909/RIA – manglende vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen – manglende underretning til Europa-Kommissionen)	11
2022/C 198/16	Sag C-126/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud – retligt samarbejde i straffesager – gensidig anerkendelse af afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling – rammeafgørelse 2009/829/RIA – manglende vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen – manglende underretning til Europa-Kommissionen)	11
2022/C 198/17	Sag C-130/21 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — Lukáš Wagenknecht mod Europa-Kommissionen (Appel – beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – bekæmpelse af svig – den flerårige finansielle ramme – angivelig interessekonflikt hos Den Tjekkiske Republiks premierminister – anmodning om at hindre denne person i at mødes med kommissærkollegiet – anmodning om at indstille de direkte betalinger fra Unionens budget til visse landbrugsfødevarekoncerner – passivitetssøgsmål – angivelig undladelse fra Europa-Kommissionens side af at handle – Den Europæiske Unions Rets sammensætning – angivelig mangel på upartiskhed – afvisning af sagen – stillingtagen – søgsmålskompetence – søgsmålsinteresse)	12

2022/C 198/18	Sag C-82/20: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — BNP Paribas Personal Finance SA mod AN og CN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Rodez — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige vilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån med pant i fast ejendom i udenlandsk valuta (schweiziske franc) – artikel 4, stk. 2 – aftalens hovedgenstand – vilkår, der udsætter låntageren for en kursrisiko – krav om forståelighed og gennemsigtighed – artikel 3, stk. 1 – betydelig skævhed – artikel 5 – krav om, at et kontraktvilkår formuleres klart og forståeligt)	12
2022/C 198/19	Sag C-609/21: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. marts 2022 — straffesag mod IP, DD, ZI, SS og HYA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – artikel 4, stk. 3, TEU – artikel 267 TEUF – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47, stk. 2 – artikel 94 i Domstolens procesreglement – indholdet af en anmodning om præjudiciel afgørelse – national regel, hvorefter en national ret, der træffer afgørelse i straffesager, er inkompetent, når den har udtalt sig om sagens faktiske omstændigheder i anmodningen om præjudiciel afgørelse, idet den afgørelse, som skal træffes vedrørende sagens realitet, ellers ophæves – artikel 18 TEUF – chartrets artikel 21, stk. 2 – artikel 23 i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol – pligt for de nationale retter til at informere den medlemsstat, hvor retterne er beliggende, om enhver anmodning om præjudiciel afgørelse til Domstolen)	13
2022/C 198/20	Sag C-659/21: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 30. marts 2022 — Orbest, SA mod CS, QN og OP m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – lufttransport – forordning nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 5, stk. 3 – fritagelse for forpligtelsen til at betale kompensation – begrebet »usædvanlige omstændigheder« – teknisk fejl ved flyet forårsaget af kollision mellem dette fly, der er parkeret i en lufthavn, og et cateringkøretøj tilhørende tredjemand)	14
2022/C 198/21	Sag C-608/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 29. september 2021 — XN mod Politiorgan ved 02 Rajonno upravlenie na Stolitjna direktsia na vatesnjite raboti	15
2022/C 198/22	Sag C-743/21 P: Appel iværksat den 2. december 2021 af Marina Yachting Brand Management Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 22. september 2021 i sag T-169/20 — Marina Yachting Brand Management mod EUIPO — Industries Sportswear	15
2022/C 198/23	Sag C-744/21 P: Appel iværksat den 2. december 2021 af Henry Cotton's Brand Management Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 22. september 2021 i sag T-173/20 — Henry Cotton's Brand Management mod EUIPO — Industries Sportswear	16
2022/C 198/24	Sag C-774/21 P: Appel iværksat den 10. december 2021 af NB til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 28. september 2021 i sag T-648/20, NB mod Den Europæiske Unions Domstol	16
2022/C 198/25	Sag C-819/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Aachen (Tyskland) den 22. december 2021 — Staatsanwaltschaft Aachen	17
2022/C 198/26	Sag C-831/21 P: Appel iværksat den 28. december 2021 af Fachverband Spielhallen eV og LM til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. oktober 2021 i sag T-510/20, Fachverband Spielhallen eV og LM mod Europa-Kommissionen	18

2022/C 198/27	Sag C-17/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht München (Tyskland) den 7. januar 2022 — HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG mod Müller Rechtsanwalts-gesellschaft mbH	18
2022/C 198/28	Sag C-18/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht München (Tyskland) den 7. januar 2022 — Ökorenta Neue Energien Ökostabil IV geschlossene Investment GmbH & Co. KG mod WealthCap Photovoltaik 1 GmbH Co.KG, WealthCap PEIA Komplementär GmbH og WealthCap Investorenbetreuung GmbH	19
2022/C 198/29	Sag C-21/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Opolu (Polen) den 7. januar 2022 — OP	20
2022/C 198/30	Sag C-22/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 7. januar 2022 — T.S.A. mod Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	20
2022/C 198/31	Sag C-41/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Erfurt (Tyskland) den 18. januar 2022 — XXX mod Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG	21
2022/C 198/32	Sag C-43/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 18. januar 2022 — Prokurator Generalny	22
2022/C 198/33	Sag C-47/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Østrig) den 21. januar 2022 — Apotheke B. mod Bundesamt für Sicherheit im Gesundheitswesen (BASG)	23
2022/C 198/34	Sag C-60/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 1. februar 2022 — UZ mod Forbundsrepublikken Tyskland	24
2022/C 198/35	Sag C-96/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 11. februar 2022 — Companhia de Distribuição Integral Logista Portugal, S.A. mod Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 198/36	Sag C-98/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 14. februar 2022 — Eurelec Trading SCRL mod Ministre de l'Économie et des Finances, Scabel SA, Groupement d'Achat des Centres Édouard Leclerc (GALEC), Association des Centres distributeurs Édouard Leclerc (ACDLEC)	25
2022/C 198/37	Sag C-141/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz (Østrig) den 28. februar 2022 — TLL The Longevity Labs GmbH mod Optimize Health Solutions _{mi} GmbH og BM	25
2022/C 198/38	Sag C-166/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 25. februar 2022 — Hellfire Massy Residents Association mod An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Heritage and Local Government, Irland og The Attorney General	26
2022/C 198/39	Sag C-221/22 P: Appel iværksat den 28. marts 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 19. januar 2022 i sag T-610/19, Deutsche Telekom AG mod Europa-Kommissionen	28
2022/C 198/40	Sag C-155/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2021 — Den Italienske Republik mod Athena Investments A/S (tidligere Greentech Energy Systems A/S) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Svea Hovrätt — Sverige)	29

Retten

2022/C 198/41	Forenede sager T-684/19 og T-704/19: Rettens dom af 16. marts 2022 — MEKH og FGSZ mod ACER (Energi – forordning (EU) 2017/459 – netregel vedtaget af Kommissionen, som omfatter en »proces for ny kapacitet« – afgørelse fra ACER om godkendelse af gennemførelsen af et projekt for ny kapacitet – ulovlighedsindsigelse – Kommissionens manglende kompetence – artikel 6, stk. 11, artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 6, i forordning (EF) nr. 715/2009)	30
2022/C 198/42	Sag T-757/19: Rettens dom af 15. december 2021 — HB mod EIB (Personalesag – ansatte i EIB – klage over psykisk chikane – administrativ undersøgelse – afgørelse om afslag på klagen – afgørelse om afslag på mæglingsanmodningen – retten til at blive hørt – ansvar)	31
2022/C 198/43	Sag T-10/20: Rettens dom af 9. marts 2022 — Italien mod Kommissionen [EGFL og ELFUL – udgifter udelukket fra finansiering – arealstøtteordning – finansielle korrektioner – artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 12, stk. 2 og 6, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 – begrebet »permanente græsarealer« – artikel 4, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 1307/2013 – producentsammenslutninger og operative programmer – artikel 26, 27, 31, 104 og 106 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 – artikel 155 i forordning (EU) nr. 1308/2013 – delegeret forordning (EU) nr. 499/2014 – procedure for indgåelse af offentlige kontrakter – artikel 24, stk. 2, litra c), og artikel 26, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 65/2011 – artikel 48, stk. 2, og artikel 51, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 – risiko for økonomisk skade] . . .	31
2022/C 198/44	Sag T-113/20: Rettens dom af 16. marts 2022 — BSEF mod Kommissionen (Energi – direktiv 2009/125/EF – krav til miljøvenligt design af elektroniske skærme – forordning (EU) 2019/2021 – forbud mod halogenerede flammehæmmere i elektroniske skærmes indkapsling eller fod/stander – kompetence hos retsaktens ophavsmand – åbenbart urigtigt skøn – retssikkerhed – proportionalitet – ligebehandling)	32
2022/C 198/45	Sag T-249/20: Rettens dom af 16. marts 2022 — Sabra mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – urigtige skøn – kriteriet om fremtrædende erhvervsfolk, der driver virksomhed i Syrien – formodning for tilknytning til det syriske regime – afkræftelse af formodningen)	33
2022/C 198/46	Sag T-333/20: Rettens dom af 2. marts 2022 — Fidia farmaceutici SpA mod EUIPO — Giuliani (IALO TSP) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket IALO TSP – det ældre internationale ordmærke HYALO – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – identificering af et medlem af appelkammeret – artikel 165, stk. 2, i forordning 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001]	33
2022/C 198/47	Sag T-456/20: Rettens dom af 9. marts 2022 — LA mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøvens næste fase – kriterier for bedømmelse af erhvervs erfaring – de af udvælgelseskomitéen anvendte kriteriers forenelighed med meddelelsen om udvælgelsesprøven)	34
2022/C 198/48	Sag T-468/20: Rettens dom af 16. marts 2022 — Kühne mod Parlamentet (Personalesag – tjenestemænd – mobilitetspolitik for ansatte i Parlamentet – omplacering i tjenestens interesse)	35

2022/C 198/49	Sag T-474/20: Rettens dom af 9. marts 2022 — LD mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøvens næste fase – kriterium for bedømmelse af erhvervs erfaring – det af udvælgelseskomitéen anvendte kriterium's forenelighed med meddelelsen om udvælgelsesprøven)	35
2022/C 198/50	Sag T-511/20: Rettens dom af 9. marts 2022 — Zardini mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøvens næste fase – kriterium for bedømmelse af erhvervs erfaring – det af udvælgelseskomitéen anvendte kriterium's forenelighed med meddelelsen om udvælgelsesprøve)	36
2022/C 198/51	Sag T-556/20: Rettens dom af 2. marts 2022 — D & A Pharma mod Kommissionen og EMA (Humanmedicinske lægemidler – ansøgning om markedsføringstilladelse på særlige vilkår for lægemidlet Hopveus — natriumoxybat – Kommissionens afgørelse om afslag – forordning (EF) nr. 726/2004 – procedure – Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler – anmodning om høring af en specifik videnskabelig rådgivende gruppe – upartiskhed for medlemmer af et ad hoc ekspertudvalg – åbenbart urigtigt skøn – ligebehandling)	36
2022/C 198/52	Sag T-579/20: Rettens dom af 2. marts 2022 — Genekam Biotechnology mod Kommissionen (Tilskudsftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – FIBROGELNET-Projektet – inddrivelse af en fordring – mekanisme til risikosikring – fordringen faktisk inddrevet til garantifonden – afgørelse, der fastsætter en forpligtelse til at betale en pengeydelse, der kan tvangsfuldbyrdes – artikel 299 TEUF – kompetencen hos udstederen af retsakten – ophøret af sagsøgerens deltagelse i projektet – støtteberettigede udgifter – rapporter og projektleverancer)	37
2022/C 198/53	Sag T-661/20: Rettens dom af 23. marts 2022 — NV mod eu-LISA (Personalesag – midlertidigt ansatte – ansatte i eu-LISA – disciplinærsag – disciplinær sanktion – irettesættelse – gennemførelsesbestemmelser vedrørende administrative undersøgelser – ulovlighedsindsigelse – vedtægtens artikel 110 – manglende høring af personaleudvalget – retten til forsvar og retten til at blive hørt – vedtægtens artikel 12, 12a, 17 og 19 – urigtigt skøn – princippet om god forvaltningsskik – artikel 10 i bilag IX til vedtægten – omsorgspligt – ansvar – ikke-økonomisk skade)	38
2022/C 198/54	Sag T-730/20: Rettens dom af 23. marts 2022 — ON mod Kommissionen [Personalesag – kontraktansatte – løn – udlandstillæg – artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten – afslag med tilbagevirkende kraft – tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb – vedtægtens artikel 85 – annullations- og erstatningssøgsmål]	38
2022/C 198/55	Sag T-757/20: Rettens dom af 23. marts 2022 — OT mod Parlamentet (Personalesag – tjenestemænd – disciplinær sanktion – irettesættelse – vedtægtens artikel 21a – urigtigt skøn)	39
2022/C 198/56	Sag T-766/20: Rettens dom af 9. marts 2022 — PrenzMarien mod EUIPO — Molson Coors Brewing Company (UK) (STONES) (EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket STONES – erklæring om delvis fortabelse – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – reel brug i Unionen – artikel 19, stk. 1 og art. 10, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2018/625)	39
2022/C 198/57	Sag T-113/21: Rettens dom af 23. marts 2022 — Team Beverage mod EUIPO (Beverage Analytics) (EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Beverage Analytics – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001)	40

2022/C 198/58	Sag T-132/21: Rettens dom af 9. marts 2022 — Telefónica Germany mod EUIPO (LOOP) (EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket LOOP – delvist afslag på registreringsansøgningen – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001 – objektive og i varerne og tjenesteydelserne iboende egenskaber – tilstrækkeligt direkte og konkret forbindelse – begrundelsespligt – artikel 94 i forordning (EU) 2017/1001)	41
2022/C 198/59	Sag T-146/21: Rettens dom af 23- marts 2022 — Vetpharma Animal Health mod EUIPO — Deltavit (DELTATIC) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket DELTATIC – det ældre EU-ordmærke DELTA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – reel brug af det ældre varemærke – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001 – form, der afviger ved elementer, der ikke forandrer særpræget]	42
2022/C 198/60	Sag T-196/21: Rettens dom af 9. marts 2022 — Lea Nature Services mod EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO...?) (EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket SO...? – absolutte registreringshindringer – fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001) . .	42
2022/C 198/61	Sag T-197/21: Rettens dom af 9. marts 2022 — Lea Nature Services mod EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO...?) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket SO...? – absolutte registreringshindringer – fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – manglende beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001]]	43
2022/C 198/62	Sag T-204/21: Rettens dom af 9. marts 2022 — Stryker mod EUIPO (RUGGED) (EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket RUGGED – absolut registreringshindring – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001) – appelkammerets kompetence – artikel 71 i forordning 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001)	44
2022/C 198/63	Sag T-252/21: Rettens dom af 23. marts 2022 — Hrebenyuk mod EUIPO (Formen på en ståkrave) [EU-varemærker – ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke – formen på en ståkrave – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	44
2022/C 198/64	Sag T-281/21: Rettens dom af 16. marts 2022 — Nowhere mod EUIPO — Ye (APE TEES) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket APE TEES – ældre ikke-registrerede nationale figurmærker, der gengiver en abe – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001] – ordningen for common law-søgsmål vedrørende utilbørlig udnyttelse (action for passing off) – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom)	45
2022/C 198/65	Sag T-314/21: Rettens dom af 16. marts 2022 — TA mod Parlamentet (Personalesag – tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport 2019 – fastsættelse af mål – interne regler vedrørende bedømmelsen – åbenbart urigtigt skøn)	45
2022/C 198/66	Sag T-315/21: Rettens dom af 16. marts 2022 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Nordeste (APIAL) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket APIAL – det ældre EU-ordmærke APIRETAL – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – ingen krænkelse af renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 2017/1001 – beviser fremlagt for første gang for Retten)	46

2022/C 198/67	Sag T-465/21: Rettens dom af 23. marts 2022 — Ionfarme mod EUIPO — LG Electronics (AION) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket AION – det ældre nationale figurmærke ION og det ældre ordmærke IONFARMA – relativ registreringshindring – ingen lighed mellem varerne – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (UE) 2017/1001]	46
2022/C 198/68	Sag T-338/20: Rettens kendelse af 4. marts 2022 — KI mod eu-LISA (Annulations- og erstatningssøgsmål – personalesag – midlertidigt ansatte – intern omstrukturering af tjenestegrene i eu-LISA – besættelse af stillingerne ved omplacering – tjenestens interesse – sammenhæng mellem lønklasse og stilling – ingen bebyrdende retsakt – afvisning)	47
2022/C 198/69	Sag T-727/20: Rettens kendelse af 9. marts 2022 — Kirimova mod EUIPO (Annulations-søgsmål – repræsentation ved en advokat, der ikke er uafhængig tredjemand i forhold til sagsøgeren – afvisning)	48
2022/C 198/70	Sag T-114/21: Rettens kendelse af 15. marts 2022 — Growth Finance Plus mod EUIPO (doglover) (EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	48
2022/C 198/71	Sag T-115/21: Rettens kendelse af 15. marts 2022 — Growth Finance Plus mod EUIPO (catlover) (EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	49
2022/C 198/72	Sag T-220/21: Rettens kendelse af 15. marts 2022 — Thomas Henry mod EUIPO (Spicy Ginger) (EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	49
2022/C 198/73	Sag T-382/21: Rettens kendelse af 7. marts 2022 — the aircscreen compagny mod EUIPO — Moviescreens Rental (airscreen) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket aircscreen – det ældre EU-ordmærke AIRSCREEN – artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	50
2022/C 198/74	Sag T-632/21: Rettens kendelse af 1. marts 2022 — Agreiter m.fl. mod Kommissionen (Annulations-søgsmål – humanmedicinske lægemidler – ændring af tilladelsen til markedsføring på særlige vilkår af det humanmedicinske lægemiddel Spikevax – mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret) mod COVID-19 – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – afvisning)	50
2022/C 198/75	Sag T-135/22: Sag anlagt den 11. marts 2022 — Deckers Outdoor mod EUIPO — Chunxian (TULEUGG)	51
2022/C 198/76	Sag T-136/22: Sag anlagt den 10. marts 2022 –Hamoudi mod Frontex	52
2022/C 198/77	Sag T-137/22: Sag anlagt den 14. marts 2022 — Nederlandene mod Kommissionen	53
2022/C 198/78	Sag T-138/22: Sag anlagt den 15. marts 2022 — HCP mod EUIPO — Timm Health Care (PYLOMED)	53
2022/C 198/79	Sag T-142/22: Sag anlagt den 15. marts 2022 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB	54
2022/C 198/80	Sag T-145/22: Sag anlagt den 17. marts 2022 — CEDC International mod EUIPO — Underberg (Formen på et græsstrå i en flaske)	56
2022/C 198/81	Sag T-146/22: Sag anlagt den 16. marts 2022 — Ryanair mod Kommissionen	56

2022/C 198/82	Sag T-147/22: Sag anlagt den 18. marts 2022 — Pinar Kuruyemiş Gıda Ve İhtiyaç Maddeleri Sanayi Ticaret mod EUIPO — Yadex International (pınar KURUYEMİŞ)	57
2022/C 198/83	Sag T-148/22: Sag anlagt den 18. marts 2022 — Pinar Kuruyemiş Gıda Ve İhtiyaç Maddeleri Sanayi Ticaret mod EUIPO — Yadex International (pınar KURUYEMİŞ)	58
2022/C 198/84	Sag T-150/22: Sag anlagt den 21. marts 2022 — Lilly Drogerie mod EUIPO — Lillydoo (LILLYDOO kids)	59
2022/C 198/85	Sag T-151/22: Sag anlagt den 18. marts 2022 — General Wire Spring mod EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)	59
2022/C 198/86	Sag T-153/22: Sag anlagt den 21. marts 2022 — Volkswagen mod EUIPO — XTG (XTG)	60
2022/C 198/87	Sag T-154/22: Sag anlagt den 21. marts 2022 — Volkswagen mod EUIPO — XTG (XTG)	61
2022/C 198/88	Sag T-155/22: Sag anlagt den 16. marts 2022 — Korporaciya »Masternet« mod EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)	61
2022/C 198/89	Sag T-159/22: Sag anlagt den 23. marts 2022 — Sanetview mod EUIPO — 2boca2catering (Las Cebras)	62
2022/C 198/90	Sag T-161/22: Sag anlagt den 25. marts 2022 — Ortega Montero mod Parlamentet	62
2022/C 198/91	Sag T-162/22: Sag anlagt den 24. marts 2022 — OQ mod Kommissionen	63
2022/C 198/92	Sag T-165/22: Sag anlagt den 29. marts 2022 — Saure mod Kommissionen	64
2022/C 198/93	Sag T-400/20: Rettens kendelse af 7. marts 2022 — El Corte Inglés mod EUIPO — Rudolf Böckenholt (LLOYD'S)	65
2022/C 198/94	Sag T-740/21: Rettens kendelse af 17. marts 2022 — Alcogroup og Alcodis mod Kommissionen	65

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2022/C 198/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 191 af 10.5.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 171 af 25.4.2022

EUT C 165 af 19.4.2022

EUT C 158 af 11.4.2022

EUT C 148 af 4.4.2022

EUT C 138 af 28.3.2022

EUT C 128 af 21.3.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. marts 2022 — PJ mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Erdmann & Rossi GmbH (C-529/18 P) og PC mod PJ, Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Erdmann & Rossi GmbH (C-531/18 P)

(Forenede sager C-529/18 P og C-531/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – EU-retlige principper – artikel 19 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol – parternes repræsentation i direkte søgsmål for Unionens retsinstanser – advokat, der er tredjemand i forhold til sagsøgeren – krav om uafhængighed – advokat, der er medarbejder i et advokatfirma – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2022/C 198/02)

Processprog: tysk

Parter

(Sag C-529/18 P)

Appellant: PJ (ved Rechtsanwältin J. Lipinsky og C. von Donat)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og A. Söder, som befuldmægtigede) og Erdmann & Rossi GmbH (ved Rechtsanwältin H. Kunz-Hallstein og R. Kunz-Hallstein)

(Sag C-531/18 P)

Appellant: PC (ved Rechtsanwältin J. Lipinsky og C. von Donat)

De andre parter i sagen: PJ (ved Rechtsanwältin J. Lipinsky og C. von Donat), Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og A. Söder, som befuldmægtigede) og Erdmann & Rossi GmbH (ved Rechtsanwältin H. Kunz-Hallstein og R. Kunz-Hallstein)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) PJ betaler omkostningerne i sag C-529/18 P, såvel i forbindelse med nærværende appelsag som i sagen for Retten.
- 3) PC betaler omkostningerne i sag C-531/18 P, såvel i forbindelse med nærværende appelsag som i sagen for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 30.3.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — M.F. mod J.M. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-508/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – nødvendigheden af den anmodede fortolkning, for at den forelæggende ret kan afsige sin dom – begreb – disciplinærsag indledt mod en dommer ved en almindelig domstol – udpegelse af den disciplinærdomstol, der har kompetence til at træffe afgørelse i denne sag, af formanden for disciplinærafdelingen ved Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen) – civilt søgsmål med påstand om, at det fastslås, at der ikke foreligger et tjenesteforhold mellem formanden for denne disciplinærafdeling og den øverste domstol – den forelæggende rets manglende kompetence til at efterprøve gyldigheden af udnævnelsen af en dommer ved den øverste domstol og afvisning af et sådant søgsmål i henhold til national ret – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2022/C 198/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.F.

Sagsøgt: J.M.

Procesdeltagere: Prokurator Generalny og Rzecznik Praw Obywatelskich

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse forelagt af Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (øverste domstol (afdelingen for arbejds- og socialsikringsager), Polen) afvises.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 7.10.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — bpost SA mod Autorité belge de la concurrence (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-117/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – posttjenester – takstordning vedtaget af den befordringspligtige virksomhed – bøde, der pålægges af en national tilsynsmyndighed for postsektoren – bøde, der pålægges af en national konkurrencemyndighed – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 50 – princippet ne bis in idem – spørgsmålet, om der er tale om samme lovovertrædelse – artikel 52, stk. 1 – begrænsninger af princippet ne bis in idem – kumulation af retsforfølgelse og sanktioner – betingelser – forfølgelse af et mål af almen interesse – proportionalitet)

(2022/C 198/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: bpost SA

Sagsøgt: Autorité belge de la concurrence

Procesdeltagere: Publimail SA og Europa-Kommissionen

Konklusion

Artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med dettes artikel 52, stk. 1, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er ikke til hinder for, at en juridisk person pålægges en bøde for en overtrædelse af EU-konkurrenceretten, når denne person tidligere har været genstand for en endelig afgørelse angående de samme faktiske omstændigheder efter en procedure vedrørende en tilsidesættelse af sektorspecifikke regler, der tilsigter liberalisering af det pågældende marked, forudsat at der foreligger klare og præcise regler, der gør det muligt at forudse, hvilke handlinger og undladelser der kan gøres til genstand for en kumulation af retsforfølgelse og sanktioner, samt koordinering mellem de to kompetente myndigheder, at de to procedurer er blevet ført tilstrækkeligt koordineret og i nær tidsmæssig tilknytning, og at alle de pålagte sanktioner står i forhold til overtrædelsernes grovhed.

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. marts 2022 — Bundeswettbewerbsbehörde mod Nordzucker AG, Südzucker AG og Agrana Zucker GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-151/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – artikel 101 TEUF – kartel, der retsforfølges af to nationale konkurrencemyndigheder – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 50 – princippet ne bis in idem – spørgsmålet, om der er tale om samme lovovertrædelse – artikel 52, stk. 1 – begrænsninger af princippet ne bis in idem – betingelser – varetagelse af et mål af almen interesse – proportionalitet)

(2022/C 198/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundeswettbewerbsbehörde

Sagsøgt: Nordzucker AG, Südzucker AG og Agrana Zucker GmbH

Konklusion

1) Artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en virksomhed retsforfølges af en medlemsstats konkurrencemyndighed og i givet fald pålægges en bøde for en overtrædelse af artikel 101 TEUF og af de tilsvarende bestemmelser i den nationale konkurrenceret, på grund af en adfærd, der har haft et konkurrencebegrænsende formål eller en konkurrencebegrænsende virkning på denne medlemsstats område, selv om denne adfærd allerede er blevet omtalt af en anden medlemsstats konkurrencemyndighed i en endelig afgørelse, som denne myndighed har truffet over for denne virksomhed efter en procedure om overtrædelse af artikel 101 TEUF og af de tilsvarende bestemmelser i denne anden medlemsstats konkurrenceret, forudsat at denne afgørelse ikke hviler på en konstatering af, at der foreligger et konkurrencebegrænsende formål eller en konkurrencebegrænsende virkning på den første medlemsstats område.

- 2) Artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at en sag om håndhævelse af konkurrenceretten, hvor det — på grund af den pågældende parts deltagelse i det nationale kronvidneprogram — kun er muligt deklatorisk at fastslå en overtrædelse af denne ret, kan være underlagt princippet *ne bis in idem*.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 22.6.2020.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. marts 2022 — X og Z mod Autoriteit Persoonsgegevens
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Midden-Nederlandene)**

(Sag C-245/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – tilsynsmyndighedens kompetence – artikel 55, stk. 3 – domstoles behandlingsaktiviteter, når disse handler i deres egenskab af domstol – begreb – tilrådgivningsstilling for en journalist af procesdokumenter, der indeholder personoplysninger)

(2022/C 198/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Midden-Nederland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: X og Z

Sagsøgt: Autoriteit Persoonsgegevens

Konklusion

Artikel 55, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) skal fortolkes således, at den omstændighed, at en domstol midlertidigt stiller procesdokumenter, der indeholder personoplysninger, til rådighed for journalister med henblik på bedre at gøre disse i stand til at dække den omhandlede sag, henhører under denne domstols virksomhed, når den handler i sin »egenskab af domstol« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 7.9.2020.

**Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. marts 2022 — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH mod Strato AG
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Wien — Østrig)**

(Sag C-433/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet – direktiv 2001/29/EF – artikel 2 – reproduktion – artikel 5, stk. 2, litra b) – undtagelse om privatkopiering – begrebet »ethvert medium« – servere, som tilhører tredjemænd og stilles til rådighed for fysiske personer til privat brug – rimelig kompensation – national lovgivning, som ikke pålægger udbydere af cloud computing-tjenester at betale afgift for privatkopiering]

(2022/C 198/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Sagsøgt: Strato AG

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet skal fortolkes således, at udtrykket »reproduktioner på ethvert medium« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter fremstillingen til privat brug af sikkerhedskopier af ophavsretligt beskyttede værker på en server, hvorpå udbyderen af en cloud computing-tjeneste stiller lagringsplads til rådighed for en bruger.
- 2) Artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorved den i denne bestemmelse omhandlede undtagelse er gennemført, og som ikke pålægger udbydere af lagringsplads via cloud computing-tjenester at betale en rimelig kompensation for, at de fysiske personer, der gør brug af disse tjenester, uden tilladelse foretager sikkerhedskopier af ophavsretligt beskyttede værker til privat brug og til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle, forudsat at denne lovgivning indeholder bestemmelser om betaling af en rimelig kompensation til rettighedshaverne.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 30.11.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. marts 2022 — Somogy Megyei Kormányhivatal mod Upfield Hungary Kft. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-533/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – forordning (EU) nr. 1169/2011 – fødevarerinformation til forbrugerne – mærkning – obligatoriske angivelser – ingrediensliste – disse ingrediensers specifikke betegnelse – tilsætning af et vitamin til en fødevarer – forpligtelse til at angive den specifikke betegnelse for dette vitamin – ingen forpligtelse til at angive den anvendte vitaminkilde)

(2022/C 198/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Somogy Megyei Kormányhivatal

Sagsøgt: Upfield Hungary Kft.

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004, navnlig henset til forordningens artikel 18, stk. 2, skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor et vitamin er blevet tilsat en fødevarer, skal ingredienslisten for denne fødevarer, ud over angivelsen af betegnelsen for dette vitamin, ikke indeholde en angivelse af den anvendte vitaminkilde.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. marts 2022 — Hermann Albers eK mod Europa-Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland og Land Niedersachsen (Tyskland)

(Sag C-656/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – begrebet »støtte« – offentlig personbefordring – kompensation af omkostninger forbundet med gennemførelsen af offentlige serviceforpligtelser – overførslen af finansielle midler inden for den offentlige forvaltning – forpligtelse for de kommunale myndigheder, der udfører offentlig personbefordring, til at sikre nedsatte takster for studerende og lærlinge – staten har ikke tildelt en virksomhed en fordel – anmeldelsespligt)

(2022/C 198/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Hermann Albers eK (ved Rechtsanwalt S. Roling)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Tomat og K. Blanck, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland og Land Niedersachsen (ved Rechtsanwältinnen S. Barth og H. Gading)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Hermann Albers eK bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.
- 3) Land Niedersachsen (Tyskland) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 8.2.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. marts 2022 — Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) mod Europa-Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland og Land Niedersachsen (Tyskland)

(Sag C-666/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – begrebet »støtte« – offentlig personbefordring – kompensation af omkostninger forbundet med gennemførelsen af offentlige serviceforpligtelser – overførsel af finansielle midler mellem offentlige forvaltninger – forpligtelse for de kommunale myndigheder, der udfører offentlig personbefordring, til at fastsætte nedsatte takster for studerende og lærlinge – staten har ikke tildelt en virksomhed en fordel – begrebet »virksomhed«)

(2022/C 198/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) (ved Rechtsanwalt C. Antweiler)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Tomat og K. Blanck, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland og Land Niedersachsen (Tyskland) (ved Rechtsanwältinnen S. Barth og H. Gading)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Land Niedersachsen (Tyskland) bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 8.2.2021.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. marts 2022 — W.G. mod Dyrektor Izby Skarbowej w L.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)**

(Sag C-697/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 9 – afgiftspligtig person – artikel 295 og 296 – standardsatsordning for landbrugere – ægtefæller, der udøver landbrugsvirksomhed ved anvendelse af aktiver, der indgår i formuefællesskabet – ægtefællernes mulighed for at blive betragtet som særskilte momsafgiftspligtige personer – en af ægtefællernes valg om at give afkald på status som standardsatslandbruger og lade sin virksomhed være omfattet af den almindelige momsordning – den anden ægtefælles fortabelse af status som standardsatslandbruger)

(2022/C 198/11)

Processprog: Polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: W.G.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w L.

Konklusion

Artikel 9, 295 og 296 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28 november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at:

- de er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter ægtefæller, der inden for rammerne af den samme bedrift udøver landbrugsvirksomhed ved anvendelse af aktiver, der indgår i deres formuefællesskab, ikke kan anses for at være særskilte merværdiafgiftspligtige (moms) personer, når begge ægtefæller selvstændigt udøver økonomisk virksomhed
- de i det tilfælde, hvor ægtefællerne udøver denne landbrugsvirksomhed under standardsatsordningen for landbrugere, ikke er til hinder for, at den ene ægtefælles valg om at lade sin virksomhed være omfattet af den almindelige momsordning bevirker, at den anden ægtefælle mister sin status som standardsatslandbruger, når denne virkning, efter en undersøgelse af den konkrete situation, er nødvendig for at modvirke risikoen for misbrug og svig, som ikke kan fjernes ved, at ægtefællerne fremlægger passende dokumentation, eller når ægtefællernes udøvelse af denne virksomhed, selvstændigt og hver især inden for rammerne af den almindelige momsordning, ikke frembyder administrative vanskeligheder sammenlignet med situationen, hvor ægtefællerne har forskellig momsstatus samtidig.

(¹) EUT C 182 af 10.5.2021.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. marts 2022 — TanQuid Polska Sp. z o. o. mod Generální ředitelství cel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-711/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – punktafgifter – direktiv 92/12/EF – artikel 4 – omsætning af varer under suspension af punktafgifter – betingelser – artikel 6 og 20 – varers overgang til forbrug – forfalskning af det administrative ledsagedokument – overtrædelse eller uregelmæssighed, der har fundet sted i forbindelse med forsendelsen af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning – tilfælde, hvor varer uretmæssigt forlader en suspensionsordning – modtager, som ikke har kendskab til forsendelsen – svig begået af tredjemand – artikel 13, litra a), og artikel 15, stk. 3 – obligatorisk at stille sikkerhed i forbindelse med forsendelse – rækkevidde)

(2022/C 198/12)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Generální ředitelství cel

Sagsøgt: TanQuid Polska Sp. z o. o.

Konklusion

Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets direktiv 94/74/EF af 22. december 1994, skal fortolkes således, at en godkendt oplagshavers forsendelse af punktafgiftspligtige varer, der ledsages af et ledsagedokument og en obligatorisk sikkerhedsstillelse — uanset den omstændighed, at den modtager, der er angivet i ledsagedokumentet og sikkerhedsstillelsen, på grund af tredjemands svigagtige adfærd ikke har kendskab til, at disse varer er blevet sendt til den pågældende — udgør omsætning af varer, hvor punktafgifterne er suspenderet som omhandlet i dette direktivs artikel 4, litra c), så længe denne omstændighed eller en anden uregelmæssighed eller overtrædelse ikke er blevet konstateret af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemstat.

Den omstændighed, at den obligatoriske sikkerhed, som den godkendte oplagshaver har stillet med henblik på denne forsendelse, indeholder en angivelse af den godkendte modtagers navn, men ikke af dennes egenskab af registreret erhvervsdrivende, har ingen indvirkning på, om en sådan omsætning er forskriftsmæssig.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 15.3.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. marts 2022 — Galapagos BidCo. S.a.r.l. mod DE som kurator for Galapagos SA, Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. og Prime Capital S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-723/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) 2015/848 – insolvensbehandling – artikel 3, stk. 1 – international kompetence – flytning af centret for skyldnerens hovedinteresser til en anden medlemsstat efter indgivelse af en begæring om indledning af hovedinsolvensbehandling)

(2022/C 198/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galapagos BidCo. S.a.r.l.

Sagsøgte: DE som kurator for Galapagos SA, Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. og Prime Capital S.A.

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, der har modtaget en begæring om indledning af hovedinsolvensbehandling, bevarer enekompetencen til at indlede en sådan insolvensbehandling, når centret for skyldnerens hovedinteresser flyttes til en anden medlemsstat efter indgivelsen af denne begæring, men før denne ret har truffet afgørelse om begæringen. For så vidt som denne forordning fortsat finder anvendelse på den nævnte begæring, kan en ret i en anden medlemsstat, som senere har modtaget en begæring indgivet med samme formål, følgelig principielt ikke erklære sig kompetent til at indlede hovedinsolvensbehandling, så længe den første ret ikke har truffet afgørelse og erklæret, at den savner kompetence.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — CT og Ferme de la Sarte SPRL mod Région wallone (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-726/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – finansiering gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – forordning (EU) nr. 1305/2013 – artikel 17, stk. 1, litra b) – investeringsstøtte til forarbejdning, afsætning og/eller udvikling af landbrugsprodukter henhørende under bilag I til EUF-traktaten – begrebet »landbrugsprodukter« – begreberne »levende træer« og »andre levende planter« – græs i ruller til anlæg af levende tage)

(2022/C 198/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: CT og Ferme de la Sarte SPRL

Sagsøgt: Région wallone

Konklusion

Artikel 17, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 skal fortolkes således, at begrebet »landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag I til [EUF-traktaten]«, omfatter planter, der anvendes til anlæg af levende tage, såsom græs i ruller, således at materielle investeringer, der vedrører disse, er støtteberettigede i henhold til den støtteforanstaltning til udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i denne bestemmelse.

(¹) EUT C 79 af 8.3.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — Europa-Kommissionen mod Irland(Sag C-125/21) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – retligt samarbejde i straffesager – gensidig anerkendelse af domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union – rammeafgørelse 2008/909/RIA – manglende vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen – manglende underretning til Europa-Kommissionen)

(2022/C 198/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Tomkin og S. Grünheid, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved M. Browne, M. Lane og J. Quaney, som befuldmægtigede, bistået af M. Gray, SC)

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 29, stk. 1 og 2, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, idet den nævnte stat ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme rammeafgørelsen, og idet den ikke har meddelt Europa-Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.
- 2) Irland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 26.4.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — Europa-Kommissionen mod Irland(Sag C-126/21) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – retligt samarbejde i straffesager – gensidig anerkendelse af afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling – rammeafgørelse 2009/829/RIA – manglende vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen – manglende underretning til Europa-Kommissionen)

(2022/C 198/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Tomkin og S. Grünheid, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved M. Browne, M. Lane og J. Quaney, som befuldmægtigede, bistået af M. Gray, SC)

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 27 i Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling, idet den nævnte stat ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme rammeafgørelsen, og idet den ikke har meddelt Europa-Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

2) Irland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 26.4.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — Lukáš Wagenknecht mod Europa-Kommissionen

(Sag C-130/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – bekæmpelse af svig – den flerårige finansielle ramme – angivelig interessekonflikt hos Den Tjekkiske Republiks premierminister – anmodning om at hindre denne person i at mødes med kommissærkollegiet – anmodning om at indstille de direkte betalinger fra Unionens budget til visse landbrugsfødevarekoncerner – passivitetssøgsmål – angivelig undladelse fra Europa-Kommissionens side af at handle – Den Europæiske Unions Rets sammensætning – angivelig mangel på upartiskhed – afvisning af sagen – stillingtagen – søgsmålskompetence – søgsmålsinteresse)

(2022/C 198/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lukáš Wagenknecht (ved advokátka A. Koller)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og M. Salyková, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Lukáš Wagenknecht bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 10.5.2021.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 — BNP Paribas Personal Finance SA mod AN og CN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Rodez — Frankrig)

(Sag C-82/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige vilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån med pant i fast ejendom i udenlandsk valuta (schweiziske franc) – artikel 4, stk. 2 – aftalens hovedgenstand – vilkår, der udsætter låntageren for en kursrisiko – krav om forståelighed og gennemsigtighed – artikel 3, stk. 1 – betydelig skævhed – artikel 5 – krav om, at et kontraktvilkår formuleres klart og forståeligt)

(2022/C 198/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Rodez

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BNP Paribas Personal Finance SA

Sagsøgte: AN og CN

Procesdeltager: Caisse régionale de crédit agricole mutuel du Languedoc

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at i forbindelse med en låneaf tale i udenlandsk valuta er kravet om gennemsigtigheden af vilkårene i denne aftale, som bestemmer, at den udenlandske valuta er kontovalutaen, og euro er betalingsvalutaen, og som bevirker, at valutarisikoen påhviler låntageren, er opfyldt, når den erhvervsdrivende har givet forbrugeren tilstrækkelige og nøjagtige oplysninger, som gør det muligt for en almindeligt oplyst, rimelig opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger at forstå, hvordan den pågældende finansielle mekanisme konkret fungerer, og for at vurdere risikoen for sådanne kontraktvilkårs potentielt betydelige, negative økonomiske konsekvenser for vedkommendes finansielle forpligtelser i hele denne aftales løbetid.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at vilkår i en låneaf tale, som bestemmer, at den udenlandske valuta er kontovalutaen, og euro er betalingsvalutaen, og som bevirker, at valutarisikoen, uden fastsættelse af et loft, påhviler låntager, kan skabe en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren, eftersom den erhvervsdrivende ikke med rimelighed, under overholdelse af kravet om transparens i forhold til forbrugeren, kunne forvente, at sidstnævnte accepterer en uforholdsmæssig valutarisiko, som følger af sådanne vilkår, idet en konstatering alene i givet fald af manglende god tro hos den erhvervsdrivende ikke er tilstrækkelig med henblik på at kvalificere en sådan skævhed.

(¹) Dato for indlevering: 14.2.2020.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. marts 2022 — straffesag mod IP, DD, ZI, SS og HYA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)

(Sag C-609/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – artikel 4, stk. 3, TEU – artikel 267 TEUF – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47, stk. 2 – artikel 94 i Domstolens procesreglement – indholdet af en anmodning om præjudiciel afgørelse – national regel, hvorefter en national ret, der træffer afgørelse i straffesager, er inkompetent, når den har udtalt sig om sagens faktiske omstændigheder i anmodningen om præjudiciel afgørelse, idet den afgørelse, som skal træffes vedrørende sagens realitet, ellers ophæves – artikel 18 TEUF – chartrets artikel 21, stk. 2 – artikel 23 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol – pligt for de nationale retter til at informere den medlemsstat, hvor retterne er beliggende, om enhver anmodning om præjudiciel afgørelse til Domstolen)

(2022/C 198/19)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalte i straffesagen

IP, DD, ZI, SS og HYA

Konklusion

- 1) Artikel 267 TEUF og artikel 94, stk. 1, litra a, i Domstolens procesreglement, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national regel, hvorefter de retter, der træffer afgørelse i en straffesag, er forpligtet til — når de udtaler sig om de faktiske omstændigheder inden for rammerne af en anmodning om præjudiciel afgørelse til Domstolen — at erklære sig inkompetente, idet den afgørelse, som skal træffes vedrørende sagens realitet, ellers ophæves. En sådan regel skal afvises af disse retter såvel som af ethvert organ med beføjelse til at anvende den.
- 2) Artikel 18 TEUF, artikel 21, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder samt artikel 23 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der forpligter en ret, som anmoder Domstolen om en præjudiciel afgørelse, til at sende en kopi af denne anmodning til den myndighed, der er ansvarlig for at repræsentere denne medlemsstat for Domstolen.

(¹) Dato for indlevering: 28.9.2021.

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 30. marts 2022 — Orbest, SA mod CS, QN og OP m.fl.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal)**

(Sag C-659/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolen procesreglement – lufttransport – forordning nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 5, stk. 3 – fritagelse for forpligtelsen til at betale kompensation – begrebet »usædvanlige omstændigheder« – teknisk fejl ved flyet forårsaget af kollision mellem dette fly, der er parkeret i en lufthavn, og et cateringkøretøj tilhørende tredjemand)

(2022/C 198/20)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Orbest, SA

Sagsøgte: CS, QN og OP m.fl.

Konklusion

Artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91/91 skal fortolkes således, at en teknisk fejl ved et fly forårsaget af kollision mellem dette fly, der er parkeret i en lufthavn, og et cateringkøretøj tilhørende tredjemand kan være omfattet af begrebet »usædvanlige omstændigheder« som omhandlet i denne bestemmelse.

(¹) Dato for indlevering: 2.11.2021.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 29. september 2021 — XN mod Politiorgan ved 02 Rajonno upravlenie na Stolitjna direktsia na vatesjnite raboti

(Sag C-608/21)

(2022/C 198/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XN

Sagsøgt: Politiorgan ved 02 Rajonno upravlenie na Stolitjna direktsia na vatesjnite raboti

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 8, stk. 1, sammenholdt med artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU ⁽¹⁾ af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT 2012, L 142, s. 1) fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der anvendes korrigerende på grundlag af relevant retspraksis i den pågældende EU-medlemsstat, og hvorefter det er lovligt, at begrundelsen for anholdelsen af en mistænkt person, herunder om den strafbare handling, som den pågældende mistænkes for at have begået, ikke fremgår af det skriftlige påbud om tilbageholdelse, men derimod af andre (forudgående eller efterfølgende) ledsagedokumenter, der ikke udleveres omgående, og som personen efterfølgende kan få kendskab til ved en eventuel anfægtelse af tilbageholdelsens lovlighed ved domstolene?
- 2) Skal artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT 2012, L 142, s. 1) fortolkes således, at informationen om den strafbare handling, som en anholdt person mistænkes for at have begået, skal indeholde oplysninger om tidspunktet, stedet, måden hvorpå den strafbare handling er blevet begået, personens medvirken hertil og den heraf følgende strafferetlige kvalificering for at sikre en effektiv udøvelse af retten til et forsvar?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 142, s. 1.

Appel iværksat den 2. december 2021 af Marina Yachting Brand Management Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 22. september 2021 i sag T-169/20 — Marina Yachting Brand Management mod EUIPO — Industries Sportswear

(Sag C-743/21 P)

(2022/C 198/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Marina Yachting Brand Management Co. Ltd (ved Rechtsanwältin A. von Mühlendahl, C. Eckhardt og P. Böhner)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Industries Sportswear Co. Srl

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 31. marts 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Marina Yachting Brand Management Co. Ltd bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 2. december 2021 af Henry Cotton's Brand Management Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 22. september 2021 i sag T-173/20 — Henry Cotton's Brand Management mod EUIPO — Industries Sportswear

(Sag C-744/21 P)

(2022/C 198/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Henry Cotton's Brand Management Co. Ltd (ved Rechtsanwältin A. von Mühlendahl, C. Eckhardt og P. Böhner)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Industries Sportswear Co. Srl

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 31. marts 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Henry Cotton's Brand Management Co. Ltd bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 10. december 2021 af NB til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 28. september 2021 i sag T-648/20, NB mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-774/21 P)

(2022/C 198/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: NB (ved avocat J.-N. Louis og avocate N. Maes)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Ophævelse af den appellerede kendelse.

Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:

— Annullation af Den Europæiske Unions Domstols afgørelse om ikke at udnævne appellanten til lønklasse AST10 i forbindelse med udnævnelse-/forfremmelse/»omplacering« 2014-2018.

— Under alle omstændigheder tilpligtes appelindstævnte at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen påberåbt sig et åbenbart urigtigt skøn ved afgørelsen af, at sagen skulle afvises.

Appellanten har også gjort gældende, at den procedure, som institutionen indførte med henblik på at gennemføre vedtægtsændringen i 2014 for så vidt angår udnævnelse-/forfremmelse fra lønklasse AST9 til lønklasse AST10, var ulovlig.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Aachen (Tyskland) den 22. december 2021 — Staatsanwaltschaft Aachen

(Sag C-819/21)

(2022/C 198/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Aachen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatsanwaltschaft Aachen

Anden part: M.D.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den ret i den fuldbyrdende medlemsstat, der skal træffe afgørelse om eksigibilitet, støttet på artikel 3, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i henhold til artikel 8 i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA afslå at anerkende dommen fra en anden medlemsstat og fuldbyrde de sanktioner, der er pålagt ved denne dom, hvis der er holdepunkter for, at forholdene i den anden medlemsstat på tidspunktet for afsigelse af den dom, der skal fuldbyrdes, eller øvrige afgørelser i forbindelse med dommen, er uforenelige med den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, fordi retssystemet i denne medlemsstat selv ikke længere er i overensstemmelse med retsstatsprincippet, således som dette defineres i artikel 2 TEU?
- 2) Kan den ret i den fuldbyrdende medlemsstat, der skal træffe afgørelse om eksigibilitet, støttet på artikel 3, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA, sammenholdt med retsstatsprincippet, således som dette defineres i artikel 2 TEU, i henhold til artikel 8 i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA afslå at anerkende dommen fra en anden medlemsstat og fuldbyrde de sanktioner, der er pålagt ved denne dom, hvis der er holdepunkter for, at retssystemet i denne medlemsstat på tidspunktet for afgørelsen om eksigibilitet ikke længere er i overensstemmelse med retsstatsprincippet, således som dette defineres i artikel 2 TEU?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal det, inden det, under henvisning til artikel 3, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA, sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, afslås at anerkende en dom fra en anden medlemsstat, og fuldbyrde de sanktioner, der er pålagt ved denne dom, hvis der er holdepunkter for, at forholdene i denne medlemsstat er uforenelige med den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, i et næste skridt undersøges, om de forhold, der er uforenelige med retten til en retfærdig rettergang, fordi retssystemet selv ikke længere er i overensstemmelse med retsstatsprincippet, konkret har været til skade for den eller de domfældte i den pågældende sag?

- 4) Såfremt det første og/eller det andet spørgsmål besvares benægtende forstået således, at det ikke påhviler de nationale retter, men derimod Den Europæiske Unions Domstol at afgøre, om forholdene i en medlemsstat er uforenelige med retten til en retfærdig rettergang, fordi retssystemet i denne medlemsstat selv ikke længere er i overensstemmelse med retsstatsprincippet:

Var retssystemet i Republikken Polen i overensstemmelse med retsstatsprincippet, således som dette defineres i artikel 2 TEU, den 7. august 2018 og/eller den 16. juli 2019, og er dette tilfældet på nuværende tidspunkt?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27.11.2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT 2008, L 327, s. 27).

Appel iværksat den 28. december 2021 af Fachverband Spielhallen eV og LM til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. oktober 2021 i sag T-510/20, Fachverband Spielhallen eV og LM mod Europa-Kommissionen

(Sag C-831/21 P)

(2022/C 198/26)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Fachverband Spielhallen eV og LM (ved Rechtsanwältin A. Bartosch og R. Schmidt)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets kendelse i sag T-510/20 ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort et enkelt appelanbringende gældende, om at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF.

Retten frifandt Kommissionen i sag T-510/20 alene med den begrundelse, at den omtvistede foranstaltning ikke kunne give anledning til nogen økonomisk fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Ifølge fast retspraksis fra Unionens retsinstanser i skattesager skal betingelserne for, at der foreligger en overtrædelse, om, at der skal foreligge en fordel og selektivitet, imidlertid altid prøves samlet. Konstateringen af selektivitet forudsætter altid en fastlæggelse af den normale skatteordning. Uden denne fastlæggelse kan det derfor ikke fastslås, om der foreligger en økonomisk fordel. Retten undlod imidlertid at efterprøve det skattemæssige normalttilfælde og kunne derfor ikke nå til det resultat, at den omtvistede foranstaltning ikke gav anledning til nogen økonomisk fordel. Den appellerede kendelse er derfor behæftet med en tungtvejende retlig fejl.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht München (Tyskland) den 7. januar 2022 — HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG mod Müller Rechtsanwaltsgesellschaft mbH

(Sag C-17/22)

(2022/C 198/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG

Sagsøgt: Müller Rechtsanwaltsgesellschaft mbH

Præjudicielle spørgsmål

1. a. Følger det af fortolkningen af databeskyttelsesforordningens⁽¹⁾ artikel 6, stk. 1, litra b) og f), at deltagelse i et investeringsselskab som investor, som ikke hæfter personligt og kun i begrænset omfang, og som ikke deltager i selskabets ledelse, er tilstrækkelig til at lægge til grund, at der foreligger en »legitim interesse« i at få oplysning om alle investorer, som investerer indirekte via en formueforvalter, disses kontaktoplysninger og disses deltagelse i investeringsselskabet og til at udlede en tilsvarende kontraktlig forpligtelse af selskabets vedtægter,
  - b eller er den legitime interesse under sådanne betingelser begrænset til at få oplysning fra selskabet om de indirekte investorer, som ikke hæfter i ringe omfang, men som ejer en mindsteandel, som i det mindste lader en indflydelse på selskabets skæbne komme i betragtning?
2. a Er det, for i forbindelse med en sådan ubegrænset ret (1a) ikke at overskride den iboende grænse i form af retsmisbrug eller for at dispensere fra begrænsningen i form af en begrænset ret til oplysning (1b), tilstrækkeligt, at der foreligger et ønske om at optage kontakt med henblik på at lære de pågældende at kende, udveksle synspunkter eller indlede forhandlinger om køb af selskabsandele,
  - b eller kan en interesse i oplysning først komme i betragtning som relevant, hvis en videregivelse kræves med den udtrykkelige hensigt at optage kontakt med andre investorer for at anmode disse om koordinering på grund af konkret nævnte anledninger, som kræver stillingtagen i forbindelse med investorernes beslutninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht München (Tyskland) den 7. januar 2022 — Ökorenta Neue Energien Ökostabil IV geschlossene Investment GmbH & Co. KG mod WealthCap Photovoltaik 1 GmbH Co.KG, WealthCap PEIA Komplementär GmbH og WealthCap Investorenbetreuung GmbH

(Sag C-18/22)

(2022/C 198/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ökorenta Neue Energien Ökostabil IV geschlossene Investment GmbH & Co. KG

Sagsøgte: WealthCap Photovoltaik 1 GmbH Co.KG, WealthCap PEIA Komplementär GmbH og WealthCap Investorenbetreuung GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. a. Følger det af fortolkningen af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra b) og f)⁽¹⁾, at deltagelse i et investeringsselskab som investor, som ikke hæfter personligt og kun i begrænset omfang, og som ikke deltager i selskabets ledelse, er tilstrækkelig til at lægge til grund, at der foreligger en »legitim interesse« i at få oplysning om alle investorer, som investerer indirekte via en formueforvalter, disses kontaktoplysninger og disses deltagelse i investeringsselskabet og til at udlede en tilsvarende kontraktlig forpligtelse af selskabets vedtægter,
  - b eller er den legitime interesse under sådanne betingelser begrænset til at få oplysning fra selskabet om de indirekte investorer, som ikke hæfter i ringe omfang, men som ejer en mindsteandel, som i det mindste lader en indflydelse på selskabets skæbne komme i betragtning?

2. a Er det, for i forbindelse med en sådan ubegrænset ret (1a) ikke at overskride den iboende grænse i form af retsmisbrug eller for at dispensere fra begrænsningen i form af en begrænset ret til oplysning (1b), tilstrækkeligt, at der foreligger et ønske om at optage kontakt med henblik på at lære de pågældende at kende, udveksle synspunkter eller indlede forhandlinger om køb af selskabsandele,
- b eller kan en interesse i oplysning først komme i betragtning som relevant, hvis en videregivelse kræves med den udtrykkelige hensigt at optage kontakt med andre investorer for at anmode disse om koordinering på grund af konkret nævnte anledninger, som kræver stillingtagen i forbindelse med investorernes beslutninger?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Opolu (Polen) den 7. januar 2022 — OP

(Sag C-21/22)

(2022/C 198/29)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Opolu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OP

Sagsøgt: Notariusz Justyna Gawlica

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (¹) fortolkes således, at en person, der ikke er unionsborger, har ret til at pege på den nationale lov i sit hjemland, som den lov, der skal finde anvendelse på alle spørgsmål vedrørende arv?
- 2) Skal artikel 75, jf. artikel 22, i ovennævnte forordning nr. 650/2012, fortolkes således, at i en situation, hvor en bilateral aftale der gælder mellem en medlemsstat og et tredjeland, ikke fastsætter bestemmelse om lovvalg i en arvesag, men angiver den lov, der skal finde anvendelse på arvesager, kan en statsborger i et sådant tredjeland, der er bosiddende i en medlemsstat, der er bundet af denne bilaterale aftale, foretage et lovvalg?

(¹) EUT 2012, L 201, s. 107.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 7. januar 2022 — T.S.A. mod Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

(Sag C-22/22)

(2022/C 198/30)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T.S.A.

Sagsøgt: Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 20, stk. 2, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) ⁽¹⁾ samt med artikel 11 og artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for national lovgivning, som kun forbyder tv-spredningsvirksomheder at udsende reklamer for børn i deres programmer, uden at dette forbud omfatter udbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester?

⁽¹⁾ EUT 2010, L 95, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Erfurt (Tyskland) den 18. januar 2022 — XXX mod Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG

(Sag C-41/22)

(2022/C 198/31)

Processprog: xx

Den forelæggende ret

Landgericht Erfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XXX

Sagsøgt: Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, navnlig artikel 15, stk. 1, i direktiv 90/619/EØF ⁽¹⁾, artikel 31 i direktiv 92/96/EØF ⁽²⁾ og artikel 35, stk. 1, i direktiv 2002/83 ⁽³⁾, i givet fald sammenholdt med artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for nationale bestemmelser eller retspraksis, hvorefter forsikringstageren — efter retmæssig udøvelse af sin fortrydelsesret — pålægges at angive og føre bevis for det udbytte, som forsikringsgiveren selv har opnået? Såfremt en sådan fordeling af angivelsespligten og bevisbyrden er tilladt, kræver EU-retten, og herved navnlig effektivitetsprincippet, da, at forsikringstageren til gengæld kan forlange at modtage oplysninger eller andre lettelser fra forsikringsgivers side, der sætter den pågældende i stand til at håndhæve sine rettigheder?
- 2) Er det forbudt for en forsikringsgiver, der enten ikke har oplyst forsikringstageren om hans fortrydelsesret eller har givet ham mangelfulde oplysninger herom, at påberåbe sig, at forsikringstageren ikke kan udøve de heraf følgende rettigheder, navnlig fortrydelsesretten, med henvisning til, at der er indtrådt rettighedsfortabelse, rettighedsudøvelsen udgør retsmisbrug, eller den tid, der er gået?

- 3) Er det forbudt for en forsikringsgiver, der enten ikke har givet forsikringstageren nogen eller kun ufuldstændig eller mangelfuld forbrugerinformation, at påberåbe sig, at forsikringstageren ikke kan udøve de heraf følgende rettigheder, navnlig fortrydelsesretten, med henvisning til, at der er indtrådt rettighedsfortabelse, rettighedsudøvelsen udgør retsmisbrug, eller den tid, der er gået?

- (¹) Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8.11.1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF (EFT 1990, L 330, s. 50).
- (²) Rådets direktiv 92/96/EØF af 10.11.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT 1992, L 360, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5.11.2002 om livsforsikring (EFT 2002, L 345, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 18. januar 2022 —
Prokurator Generalny**

(Sag C-43/22)

(2022/C 198/32)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prokurator Generalny

Sagsøgt: D.J., D[X]. J., Ł.J. og S.J., Wojewódzkie Pogotowie Ratunkowe i K.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 1-3, i traktaten om den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 47 og 51, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter justitsministeren i en medlemsstat, på grundlag af kriterier, der ikke er offentliggjort, på den ene side kan forflytte en dommer til en højere civil domstol, som har kompetence til at behandle sager, der henhører under EU-retten, for en tidsbegrænset eller tidsubegrænset periode, og på den anden side på ethvert tidspunkt, ved en afgørelse, der ikke er ledsaget af en begrundelse, kan tilbagekalde dommeren fra denne forflyttelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 1-3, i traktaten om den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 47 og 51, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at en national domstol, der behandler en appel til prøvelse af en afgørelse truffet af en domstol, i hvis sammensætning en dommer, der er forflyttet på den i det første spørgsmål beskrevne måde, deltager, er forpligtet til af egen drift at undersøge, om en sådan domstol er en uafhængig og upartisk domstol, herunder i tilfælde af, at den sag, der er under behandling, ikke er en sag, der henhører under EU-retten.
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 1-3, i traktaten om den Europæiske Union sammenholdt med artikel 47 og 51, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at bestemmelserne pålægger en domstol i en medlemsstat en forpligtelse til at ophæve en endelig afgørelse truffet af en domstol, hver gang det fastslås, at en sådan forflyttet dommer har deltaget i behandlingen af sagen, og at den pågældende domstol — henset til dommerens deltagelse — ikke var uafhængig og upartisk, ved anvendelse af et retsmiddel til at genoptage endelige afgørelser, såsom en ekstraordinær appel, eller henhører virkningerne af en sådan tilsidesættelse under medlemsstaternes procesautonomi?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Østrig) den 21. januar 2022 — Apotheke B. mod Bundesamt für Sicherheit im Gesundheitswesen (BASG)

(Sag C-47/22)

(2022/C 198/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Apotheke B.

Sagsøgt: Bundesamt für Sicherheit im Gesundheitswesen (BASG)

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Skal artikel 80, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83 ⁽¹⁾ fortolkes således, at det krav, der fremgår af denne bestemmelse, også er opfyldt, hvis — som det er tilfældet i hovedsagen — indehaveren af en forhandlingstilladelse aftager lægemidler fra andre personer, som i henhold til de nationale retsfor skrifter også har tilladelse eller bemyndigelse til at udlevere lægemidler til forbrugerne, men ikke selv er indehaver af en sådan tilladelse, eller som i henhold til dette direktivs artikel 77, stk. 3, er fritaget fra pligten til at opnå en sådan tilladelse, og de pågældende lægemidler kun aftages i ringe omfang?
  - b) Såfremt det første spørgsmål, litra a), besvares benægtende, er det da relevant for opfyldelsen af det i artikel 80, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83 omhandlede krav, om de lægemidler, der er aftaget som i hovedsagen og som beskrevet i det første spørgsmål, litra a), kun udleveres til personer, som i henhold til dette direktivs artikel 77, stk. 2, har tilladelse eller bemyndigelse til at udlevere lægemidler til forbrugerne, eller også til personer, som selv er indehavere af en forhandlingstilladelse?
2. a) Skal artikel 79, litra b), samt artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.2 i vejledningen fortolkes således, at personalekravene også er opfyldt, hvis den ansvarlige person, som det er tilfældet i hovedsagen, er (fysisk) fraværende fra virksomheden i en periode på fire timer, men kan kontaktes telefonisk i denne periode?
  - b) Skal direktiv 2001/83, navnlig direktivets artikel 79 og artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.3, stk. 1, i vejledningen, fortolkes således, at personalekravene i henhold til disse bestemmelser henholdsvis vejledningen er opfyldt, hvis — som det er tilfældet i hovedsagen — de medarbejdere, der er til stede i virksomheden under den ansvarlige persons fravær som beskrevet i det andet spørgsmål, litra a), navnlig under en inspektion foretaget af medlemsstatens kompetente myndighed, ikke er i stand til selv at kunne give oplysninger om de relevante skriftlige procedurer for deres respektive ansvarsområder?
  - c) Skal direktiv 2001/83, og navnlig direktivets artikel 79 og artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.3 i vejledningen, fortolkes således, at der ved vurderingen af, om der er et tilstrækkeligt antal kompetente medarbejdere til rådighed på alle niveauer i en grossistvirksomhed, også — som det er tilfældet i hovedsagen — skal tages hensyn til aktiviteter, der er udlagt til tredjepersoner (eller aktiviteter, som udføres af tredjepersoner på kontrakt), og er det nævnte direktiv til hinder for, at der indhentes en sagkyndig rapport til brug for denne vurdering, eller påbyder det sågar, at der indhentes en sådan rapport?
3. Skal direktiv 2001/83, navnlig direktivets artikel 77, stk. 6, og artikel 79, fortolkes således, at tilladelsen til at udøve virksomhed som lægemiddelgrossist også skal trækkes tilbage, hvis det konstateres, at et krav i henhold til dette direktivs artikel 80 ikke er opfyldt, som f.eks. i hovedsagen i forbindelse med aftagelse af lægemidler i strid med det nævnte direktivs artikel 80, stk. 1, litra b), men dette krav atter overholdes, i hvert fald på det tidspunkt, hvor medlemsstatens kompetente myndighed henholdsvis den involverede domstol træffer sin afgørelse? Såfremt dette besvares benægtende: Hvilke andre EU-retlige krav er der til denne vurdering, navnlig, hvornår skal tilladelse (kun) suspenderes i stedet for at trækkes tilbage?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 1. februar 2022 — UZ mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-60/22)

(2022/C 198/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UZ

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Medfører en dataansvarligs manglende eller undladte eller ufuldstændige udvisning af ansvarlighed i henhold til artikel 5 i databeskyttelsesforordningen (generel forordning om databeskyttelse)⁽¹⁾, f.eks. ved en manglende eller ufuldstændig fortegnelse over behandlingsaktiviteterne i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 30 eller en manglende ordning om en fælles procedure i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 26, at behandlingen af oplysninger er ulovlig som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1, litra d), og artikel 18, stk. 1, litra b), således at den registrerede har ret til at få slettet eller begrænset oplysningerne?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Medfører eksistensen af en ret til sletning eller begrænsning, at de behandlede oplysninger ikke skal tages i betragtning under en retssag? Gælder dette i hvert fald i tilfælde, hvor den registrerede rejser indsigelse mod udnyttelse under en retssag?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Medfører en dataansvarligs overtrædelse af databeskyttelsesforordningens artikel 5, 30 eller 26, at en national ret med hensyn til spørgsmålet om retslig udnyttelse af behandlingen af oplysninger kun må tage oplysningerne i betragtning, såfremt den registrerede udtrykkeligt giver samtykke til udnyttelsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 11. februar 2022 — Companhia de Distribuição Integral Logista Portugal, S.A. mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-96/22)

(2022/C 198/35)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Appellant: Companhia de Distribuição Integral Logista Portugal, S.A.

Indstævnt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør de kvantitative grænser for overgang til forbrug, der er fastsat i punktafgiftslovens artikel 106, kvantitative indførelsesrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 34 TEUF, for så vidt som nævnte artikel 106 bestemmer, at de erhvervsdrivende i de sidste fire måneder af hvert år alene må markedsføre cigaretter i mængder, der ikke overstiger den gennemsnitlige månedlige mængde cigaretter, der er overgået til forbrug i de seneste tolv måneder umiddelbart forud for perioden?
- 2) Er det i strid med de regler om punktafgiftens forfald, der er indført ved artikel 7 og 9 i Rådets direktiv 2008/118/EF⁽¹⁾ af 16. december 2008, at pålægge de mængder cigaretter, der overstiger den kvantitative grænse for overgang til forbrug, som er fastsat i punktafgiftslovens artikel 106, stk. 2, den afgiftssats, der er gældende på tidspunktet for indleveringen af afslutningsangivelsen i overensstemmelse med punktafgiftslovens artikel 106, stk. 7?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT 2009, L 9, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 14. februar 2022 — Eurelec Trading SCRL mod Ministre de l'Économie et des Finances, Scabel SA, Groupement d'Achat des Centres Édouard Leclerc (GALEC), Association des Centres distributeurs Édouard Leclerc (ACDLEC)

(Sag C-98/22)

(2022/C 198/36)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurelec Trading SCRL

Sagsøgte: Ministre de l'Économie et des Finances, Scabel SA, Groupement d'Achat des Centres Édouard Leclerc (GALEC) og Association des Centres distributeurs Édouard Leclerc (ACDLEC)

Præjudicielt spørgsmål

Skal det »civil- og handelsretlige område« som defineret i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at denne forordnings anvendelsesområde omfatter et søgsmål — og den retsafgørelse, der træffes på grundlag heraf, i) som den franske økonomi- og finansminister har anlagt på grundlag af artikel L 442-6, stk. I, nr. 2), (tidligere affattelse) i code de commerce (den franske handelslov) mod et belgisk selskab, ii) hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at der foreligger en konkurrencebegrænsende praksis, at denne praksis bringes til ophør og at den formodede ophavsmand til denne praksis pålægges at betale en bøde, og iii) som støttes på beviser, der er indhentet ved hjælp af særlige undersøgelsesbeføjelser?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz (Østrig) den 28. februar 2022 — TLL The Longevity Labs GmbH mod Optimize Health Solutions_{mi} GmbH og BM

(Sag C-141/22)

(2022/C 198/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TLL The Longevity Labs GmbH

Sagsøgte: Optimize Health Solutions_{mi} GmbH og BM

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iv), i forordning (EU) 2015/2283⁽¹⁾ om nye fødevarer fortolkes således, at »boghvedekimmel med højt spermidinindhold« udgør en ny fødevare, hvis kun boghvedekimmel med et ikke forhøjet spermidinindhold før den 15. maj 1997 i nævneværdigt omfang blev anvendt til konsum i Unionen eller derefter har en anvendelsehistorie som sikker fødevare, uafhængigt af, hvordan spermidinen kommer ind i boghvedekimmelet?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3, stk. 2, litra a), nr. vii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer fortolkes således, at begrebet fremstillingsproces til fødevarer fremstilling også omfatter processer i primærproduktionen?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende for spørgsmålet om, hvorvidt en fremstillingsproces er ny som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. vii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer, om selve fremstillingsprocessen ikke tidligere er blevet anvendt til nogen fødevare, eller om den ikke er blevet anvendt til den fødevare, som skal vurderes?
- 4) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Er spiring af boghvedefrø i en spermidinholdig næringsopløsning en proces, der hører til primærproduktionen vedrørende en plante, og som de fødevareretlige bestemmelser, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, ikke finder anvendelse på, da planten ikke er en fødevare, før den høstes [artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 178/2002⁽²⁾]?
- 5) Gør det en forskel, om næringsopløsningen indeholder naturligt eller syntetisk spermidin?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) af 25.11.2015 om nye fødevarer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 (EUT 2015, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EUT 2002, L 31, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 25. februar 2022 — Hellfire Massy Residents Association mod An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Heritage and Local Government, Irland og The Attorney General

(Sag C-166/22)

(2022/C 198/38)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hellfire Massy Residents Association

Sagsøgte: An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Heritage and Local Government, Irland og The Attorney General

Procesdeltagere: South Dublin County Council, An Taisce — The National Trust for Ireland og Save the Bride Otters

Præjudicielle spørgsmål

1. Det første spørgsmål har følgende ordlyd:

De generelle EU-retlige principper, der følger af EU-rettens forrang, at en national procesregel, hvorefter en sagsøger under en retssag udtrykkeligt skal påberåbe sig de relevante retsfor skrifter, ikke kan udelukke, at en sagsøger, som bestrider den nationale rets forenelighed med givne EU-retlige forskrifter, også støtter sig til en anfægtelse baseret på retsdoktriner eller instrumenter, der skal anses for naturligt relevante for fortolkningen af disse EU-retlige forskrifter, såsom princippet om, at EU-miljøretten skal fortolkes i overensstemmelse med konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, vedtaget i Århus, Danmark, den 25. juni 1998, som en integrerende del af Unionens retsorden.

2. Det andet spørgsmål har følgende ordlyd:

Artikel 12 og/eller 16 i direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ og/eller disse bestemmelser, sammenholdt med artikel 9, stk. 2, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, udfærdiget i Århus, Danmark, den 25. juni 1998, og/eller sammenholdt med princippet om, at medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige specifikke foranstaltninger til effektiv gennemførelse af direktivet, at en national procesregel, hvorefter en sagsøger ikke må rejse et »hypotetisk spørgsmål«, men »skal være berørt i realiteten eller faktisk«, før vedkommende kan klage over den nationale lovgivnings forenelighed med EU-retten, ikke kan gøre gældende for at hindre en indsigelse fra en sagsøger, der har påberåbt sig retten til offentlig deltagelse i forbindelse med en administrativ afgørelse, og som derefter ønsker at anfægte gyldigheden af en bestemmelse i national lovgivning under henvisning til EU-retten i forventning om fremtidige skader på miljøet som følge af en påstået mangel i den nationale lovgivning, når der er en rimelig mulighed for en sådan fremtidig skade, navnlig fordi der er givet tilladelse til at bygge i et område, der er levested for arter, der er underlagt streng beskyttelse, og/eller fordi der ved anvendelse af forsigtighedsprincippet er mulighed for, at undersøgelser efter tilladelsen kan gøre det nødvendigt at ansøge om en fravigelse i henhold til direktivets artikel 16.

3. Det tredje spørgsmål lyder:

Artikel 12 og/eller 16 i direktiv 92/43/EØF og/eller disse bestemmelser sammenholdt med artikel 6, stk. 1-9, og/eller artikel 9, stk. 2, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, udfærdiget i Århus, Danmark, den 25. juni 1998 og/eller med princippet om, at medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige specifikke foranstaltninger til effektiv gennemførelse af direktivet, at en ordning for tilladelser til fravigelser, der er fastsat i national ret med henblik på at gennemføre direktivets artikel 16, ikke bør være parallel til og uafhængig af ordningen for tilladelser til at bygge, men bør være en del af en integreret godkendelsesproces, der omfatter en afgørelse truffet af en kompetent myndighed (i modsætning til en ad hoc-bedømmelse, som bygherren selv foretager på grundlag af en generel strafferetlig bestemmelse) med hensyn til, om der skal ansøges om en tilladelse til fravigelse på grund af forhold, der er opstået efter udstedelsen af tilladelsen til at bygge, og/eller som indebærer en afgørelse fra en kompetent myndighed om, hvilke undersøgelser der er nødvendige i forbindelse med vurderingen af, om der skal ansøges om en sådan tilladelse?

4. Det fjerde spørgsmål har følgende ordlyd:

Artikel 12 og/eller 16 i direktiv 92/43/EØF og/eller disse bestemmelser sammenholdt med artikel 6, stk. 1-9, og/eller artikel 9, stk. 2, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev indgået i Århus, Danmark, den 25. juni 1998, at der i forbindelse med et projekt, hvor tilladelsen til at bygge er blevet underkastet en passende vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF, og i en sammenhæng, hvor der efter tilladelsen kan søges om en fravigelse i henhold til artikel 16 i direktiv 92/43/EØF, foreligger krav om en procedure med offentlighedens deltagelse i overensstemmelse med Århuskonventionens artikel 6.

(¹) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

Appel iværksat den 28. marts 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 19. januar 2022 i sag T-610/19, Deutsche Telekom AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-221/22 P)

(2022/C 198/39)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved D. Calleja Crespo, B. Martenczuk, N. Khan, P. Rossi og L. Wildpanner, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Deutsche Telekom AG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 19. januar 2022 i sag T-610/19 ophæves, for så vidt som Deutsche Telekom AG gives medhold
- Domstolen træffer selv afgørelse vedrørende de uafklarede punkter i sagen, eller
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet afgørelse, idet omfang den endnu ikke er afgjort
- Deutsche Telekom AG tilpligtes at betale alle sagsomkostninger i forbindelse med nærværende sag og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det centrale punkt i denne appelsag, som Kommissionen anser for at være af principiel betydning for fortolkningen og anvendelsen af artikel 266 TEUF, er Kommissionens pligt til at betale renter af en bøde, der pålagt i henhold til konkurrencereglerne, i tilfælde af tilbagebetaling af bøden. Deutsche Telekom AG betalte på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen foreløbigt en bøde, der var pålagt for misbrug af dominerende stilling i henhold til artikel 102 TEUF, hvilken bøde senere blev nedsat af Den Europæiske Unions Ret ⁽¹⁾. Kommissionen har nu anfægtet den pligt til af den del af bøden, der skal betales tilbage, at betalemorarenter, der har karakter af sanktioner som omhandlet i Printeos-dommen, som Retten pålagde den i den appellerede dom ⁽²⁾.

Kommissionen har med det første appelanbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den lagde til grund, at Kommissionen på grundlag af artikel 266 TEUF er underlagt en absolut og ubetinget pligt til at betale morarenter med karakter af sanktion fra tidspunktet for den foreløbige betaling af en bøde på konkurrenceretsområdet i det tilfælde, at bøden nedsættes af en retsinstans.

Kommissionen har i denne forbindelse navnligt anført følgende:

Retten fastslog med urette, at Kommissionen havde tilsidesat artikel 266, idet den ikke betalte det beløb i morarenter, som Deutsche Telekom AG havde krævet (Det første appelanbringendes første led).

Den appellerede dom er i modstrid med Unionens retsinstansernes retspraksis før dommen i sagen Kommissionen mod Printeos (det første appelanbringendes andet led).

Desuden reguleres de renter, der skal betales ved opfyldelsen af domme, af afledt EU-ret, og Retten burde have anvendt denne afledte EU-ret eller have erklæret den afledte EU-ret for ugyldig (det første appelanbringendes tredje led).

Betingelserne for et erstatningssøgsmål efter artikel 340 TEUF er ikke opfyldt, således at Retten begik en retlig fejl, da den tilkendte morarenterne som erstatning (det første appelanbringendes fjerde led).

Ex tunc-virkningen af domme medfører ikke, at der skal betales morarenter fra det tidspunkt, hvor den berørte virksomhed betaler bøden foreløbigt (det første appelanbringendes femte led).

Betalingen af morarenter som omhandlet i den appellerede dom er i strid med den afskrækkende virkning af bøder (det første appelanbringendes sjette led).

Kommissionen har for det tilfælde, at det første appelanbringende måtte blive forkastet, med det andet appelanbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den lagde til grund, at den rentesats, som Kommissionen skulle betale, analogt med artikel 83, stk. 2, litra b), i delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾ var Den Europæiske Centralbanks (ECB) refinansieringssats forhøjet med 3,5 procentpoint.

⁽¹⁾ Dom af 13.12.2018, Deutsche Telekom mod Kommissionen (T-827/14, EU:T:2018:930).

⁽²⁾ Dom af 20.1.2021, Kommission mod Printeos (C-301/19 P, EU:C:2021:39).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012, L 362, s. 1).

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2021 — Den Italienske Republik mod
Athena Investments A/S (tidligere Greentech Energy Systems A/S) m.fl. (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra Svea Hovrätt — Sverige)**

(Sag C-155/21) ⁽¹⁾

(2022/C 198/40)

Processprog: svensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 206 af 31.5.2021.

RETTE

Rettens dom af 16. marts 2022 — MEKH og FGSZ mod ACER

(Forenede sager T-684/19 og T-704/19) ⁽¹⁾

(Energi – forordning (EU) 2017/459 – netregel vedtaget af Kommissionen, som omfatter en »proces for ny kapacitet« – afgørelse fra ACER om godkendelse af gennemførelsen af et projekt for ny kapacitet – ulovlighedsindsigelse – Kommissionens manglende kompetence – artikel 6, stk. 11, artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 6, i forordning (EF) nr. 715/2009)

(2022/C 198/41)

Processprog: engelsk og ungarsk

Parter

Sagsøger i sag T-684/19: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (MEKH) (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne G. Stanka, J. Burai Kovács, G. Szikla og Á. Kulcsár)

Sagsøger i sag T-704/19: FGSZ Földgázzszállító Zrt. (Siófok, Ungarn) (ved advokaterne M. Horányi, N. Niejahr og S. Zakka)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) (i sag T-684/19 ved P. Martinet, D. Lelovitis og N. Keyaerts, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne E. Ameye, M. de Sousa Ferro og C. Nagy og i sag T-704/19 ved P. Martinet, D. Lelovitis og N. Keyaerts, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne E. Ameye og M. de Sousa Ferro)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (ved advokat S. Polster) og Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse nr. 05/2019 af 9. april 2019 truffet af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER), og af afgørelse nr. A-004-2019 af 6. august 2019 truffet af ACER's klagævn.

Konklusion

- 1) Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (MEKH) søgsmål afvises, for så vidt som det vedrører afgørelse nr. 05/2019 af 9. april 2019 truffet af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER).
- 2) ACER's klagævn's afgørelse nr. A-004-2019 af 6. august 2019 annulleres.
- 3) ACER bærer sine egne omkostninger og betaler de af MEKH og FGSZ Földgázzszállító Zrt. afholdte omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen og Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 2.12.2019.

Rettens dom af 15. december 2021 — HB mod EIB(Sag T-757/19) ⁽¹⁾*(Personalesag – ansatte i EIB – klage over psykisk chikane – administrativ undersøgelse – afgørelse om afslag på klagen – afgørelse om afslag på mæglingens anmodningen – retten til at blive hørt – ansvar)*

(2022/C 198/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HB (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af EIB's afgørelser af den 20 juni 2019 og af den 10. oktober 2019 med afslag på henholdsvis en klage over chikane og trusler og en mæglingens anmodning, dels om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 20. juni 2019 truffet af formanden for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) annulleres.
- 2) EIB betaler HB et beløb på 1 000 EUR for tabet af en mulighed for at indgå forlig i tvisten.
- 3) I øvrigt frifindes sagsøgte.
- 4) EIB bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af HB.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 6.7.2020.

Rettens dom af 9. marts 2022 — Italien mod Kommissionen(Sag T-10/20) ⁽¹⁾

[EGFL og ELFUL – udgifter udelukket fra finansiering – arealstøtteordning – finansielle korrektioner – artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 12, stk. 2 og 6, i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 – begrebet »permanente græsarealer« – artikel 4, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 1307/2013 – producentsammenslutninger og operative programmer – artikel 26, 27, 31, 104 og 106 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 – artikel 155 i forordning (EU) nr. 1308/2013 – delegeret forordning (EU) nr. 499/2014 – procedure for indgåelse af offentlige kontrakter – artikel 24, stk. 2, litra c), og artikel 26, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 65/2011 – artikel 48, stk. 2, og artikel 51, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 – risiko for økonomisk skade]

(2022/C 198/43)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato C. Gerardis, G. Rocchitta og E. Feola)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi, J. Aquilina og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1835 af 30. oktober 2019 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2019, L 279, s. 98), for så vidt som den vedrører visse udgifter, som Den Italienske Republik har afholdt.

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1835 af 30. oktober 2019 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den pålægger Den Italienske Republik en fast finansiel korrektion på 2 % med hensyn til arealstøtte tildelt i Italien for et beløb på 143 924 279,14 EUR for ansøgningsårene 2015 og 2016, og en fast finansiel korrektion på 10 % for et beløb på 72 704,23 EUR vedrørende stikprøve/betaling nr. 8 for så vidt angår Campoli Monte Taburno kommune i henhold til foranstaltning 322, der indgår i foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne for ansøgningsårene 2014, 2015 og 2016.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Rettens dom af 16. marts 2022 — BSEF mod Kommissionen

(Sag T-113/20) (¹)

(Energi – direktiv 2009/125/EF – krav til miljøvenligt design af elektroniske skærme – forordning (EU) 2019/2021 – forbud mod halogenerede flammehæmmere i elektroniske skærmes indkapsling eller fod/stander – kompetence hos retsaktens ophavsmand – åbenbart urigtigt skøn – retssikkerhed – proportionalitet – ligebehandling)

(2022/C 198/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bromine Science Environnemental Forum (BSEF) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne R. Cana, E. Mullier og H. Widemann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. De Meester og L. Haasbeek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens forordning (EU) 2019/2021 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af elektroniske skærme i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 642/2009 (EUT 2019, L 315, s. 241), for så vidt som denne forbyder anvendelsen af halogenerede flammehæmmere i elektroniske skærmes indkapsling eller fod/stander.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Bromine Science Environnemental Forum (BSEF) betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 129 af 20.4.2020.

Retten dom af 16. marts 2022 — Sabra mod Rådet(Sag T-249/20) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – urigtige skøn – kriteriet om fremtrædende erhvervsfolk, der driver virksomhed i Syrien – formodning for tilknytning til det syriske regime – afkræftelse af formodningen)

(2022/C 198/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Abdelkader Sabra (Beirut, Libanon) (ved M. Lester, QC, og solicitor A. Bradshaw)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved T. Haas og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2020, L 43 I, s. 6), Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2020, L 43 I, s. 1), Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2020, L 168, s. 66) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2020, L 168, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, Rådets afgørelse (FUSP) 2020/719 af 28. maj 2020 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/716 af 28. maj 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører Abdelkader Sabra.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 29.6.2020.

Retten dom af 2. marts 2022 — Fidia farmaceutici SpA mod EUIPO — Giuliani (IALO TSP)(Sag T-333/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigtssag – ansøgning om EU-ordmærket IALO TSP – det ældre internationale ordmærke HYALO – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – identificering af et medlem af appelkammeret – artikel 165, stk. 2, i forordning 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001]

(2022/C 198/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italien) (ved advokaterne R. Kunz Hallstein og H.P. Kunz-Hallstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Śliwińska og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Giuliani SpA (Milano, Italien) (ved advokat S. de Bosio)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. marts 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2107/2019-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Fidia farmaceutici og Giuliani.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Fidia farmaceutici SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) Giuliani SpA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Retten dom af 9. marts 2022 — LA mod Kommissionen

(Sag T-456/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøvens næste fase – kriterier for bedømmelse af erhvervs erfaring – de af udvælgelseskomitéen anvendte kriteriers forenelighed med meddelelsen om udvælgelsesprøven)

(2022/C 198/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: LA (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Lilamand og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af udvælgelseskomitéens afgørelse af 24. september 2019 om afslag på ansøgningen om fornyet prøvelse af afslaget på at give sagsøgeren adgang til næste fase af den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 6. april 2020 om afslag på sagsøgerens klage over den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Udvalgskomitéens afgørelse af 24. september 2019 om afslag på ansøgningen om fornyet prøvelse af LA's udelukkelse fra udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 31.8.2020.

Rettens dom af 16. marts 2022 — Kühne mod Parlamentet(Sag T-468/20) ⁽¹⁾*(Personalesag – tjenestemænd – mobilitetspolitik for ansatte i Parlamentet – omplacering i tjenestens interesse)*

(2022/C 198/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Verena Kühne (Berlin, Tyskland) (ved advokat O. Schmechel)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Darie og B. Schäfer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 2. juli 2020 om at forflytte sagsøgeren til Liaison Office i Luxembourg (Luxembourg).

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Verena Kühne betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 14.9.2020.

Rettens dom af 9. marts 2022 — LD mod Kommissionen(Sag T-474/20) ⁽¹⁾*(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøvens næste fase – kriterium for bedømmelse af erhvervs erfaring – det af udvælgelseskomitéen anvendte kriterium's forenelighed med meddelelsen om udvælgelsesprøven)*

(2022/C 198/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: LD (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Lilamand og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af udvælgelseskomitéens afgørelse af 31. oktober 2019 om afslag på ansøgningen om fornyet prøvelse af afslaget på at give sagsøgeren adgang til næste fase af den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 22. april 2020 om afslag på sagsøgerens klage over den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Udvalgskomitéens afgørelse af 31. oktober 2019 om afslag på ansøgningen om fornyet prøvelse af LD's udelukkelse fra udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 annulleres.

2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 7.9.2020.

Rettens dom af 9. marts 2022 — Zardini mod Kommissionen

(Sag T-511/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøvens næste fase – kriterium for bedømmelse af erhvervs erfaring – det af udvælgelseskomitéen anvendte kriterium's forenelighed med meddelelsen om udvælgelsesprøve)

(2022/C 198/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alessandro Zardini (Marano di Valpollicella, Italien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Lilamand og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af udvælgelseskomitéens afgørelse af 31. oktober 2019 om afslag på ansøgningen om fornyet prøvelse af afslaget på at give sagsøgeren adgang til næste fase af den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 7. maj 2020 om afslag på sagsøgerens klage over den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Udvalgskomitéens afgørelse af 31. oktober 2019 om afslag på ansøgningen om fornyet prøvelse af Alessandro Zardini's udelukkelse fra udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2020.

Rettens dom af 2. marts 2022 — D & A Pharma mod Kommissionen og EMA

(Sag T-556/20) ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler – ansøgning om markedsføringstilladelse på særlige vilkår for lægemidlet Hopveus — natriumoxybat – Kommissionens afgørelse om afslag – forordning (EF) nr. 726/2004 – procedure – Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler – anmodning om høring af en specifik videnskabelig rådgivende gruppe – upartiskhed for medlemmer af et ad hoc ekspertudvalg – åbenbart urigtigt skøn – ligebehandling)

(2022/C 198/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Debregas et associés Pharma (D & A Pharma) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne N. Viguié og D. Krzisch)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved G. Wils og A. Sipos, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved S. Marino, S. Drosos, C. Bortoluzzi og H. Kerr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med denne sag, der er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 6. juli 2020 om afslag på ansøgningen om markedsføringstilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1) til det humanmedicinske lægemiddel Hopveus — natriumoxybat.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen og Det Europæiske Lægemiddelagentur frifindes.
- 2) Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens dom af 2. marts 2022 — Genekam Biotechnology mod Kommissionen

(Sag T-579/20) (¹)

(Tilskudsaftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – FIBROGELNET-Projektet – inddrivelse af en fordring – mekanisme til risikosikring – fordringen faktisk inddrevet til garantifonden – afgørelse, der fastsætter en forpligtelse til at betale en pengeydelse, der kan tvangsfuldbyrdes – artikel 299 TEUF – kompetencen hos udstederen af retsakten – ophøret af sagsøgerens deltagelse i projektet – støtteberettigede udgifter – rapporter og projektleverancer)

(2022/C 198/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Genekam Biotechnology AG (Duisburg, Tyskland) (ved advokat S. Hertwig)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. André, J. Estrada de Solà og R. Pethke, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 5548 final af 7. august 2020, der fastsætter forpligtelse for sagsøgeren til at betale en pengeydelse, der kan tvangsfuldbyrdes, for et beløb på 119 659,55 EUR forhøjet med morarenter, af det tilskud, sagsøgeren modtog for FIBROGELNET-Projektet.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Genekam Biotechnology AG betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 414 af 30.11.2020.

Rettens dom af 23. marts 2022 — NV mod eu-LISA(Sag T-661/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – ansatte i eu-LISA – disciplinærsag – disciplinær sanktion – irrettesættelse – gennemførelsesbestemmelser vedrørende administrative undersøgelser – ulovlighedsindsigelse – vedtægtens artikel 110 – manglende høring af personaleudvalget – retten til forsvar og retten til at blive hørt – vedtægtens artikel 12, 12a, 17 og 19 – urigtigt skøn – princippet om god forvaltningsskik – artikel 10 i bilag IX til vedtægten – omsorgspligt – ansvar – ikke-økonomisk skade)

(2022/C 198/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NV (ved advokats S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) (ved M. Chiodi, som befuldmægtiget, bistået af advokats D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen af 3. februar 2020 truffet af eu-LISA om at pålægge sagsøgeren sanktionen irrettesættelse, dels om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af denne afgørelse

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) frifindes.
- 2) NV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

Rettens dom af 23. marts 2022 — ON mod Kommissionen(Sag T-730/20) ⁽¹⁾

[Personalesag – kontraktansatte – løn – udlandstillæg – artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten – afslag med tilbagevirkende kraft – tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb – vedtægtens artikel 85 – annullations- og erstatningssøgsmål]

(2022/C 198/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ON (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og A. C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 270 TEUF nedlagt påstand dels om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 12. marts 2020 om at pålægge ham at tilbagebetale et beløb på 38 897,39 EUR i medfør af en tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb som følge af den fejlagtige udbetaling af udlandstillæg siden hans ansættelse, dels om erstatning af det tab, som han har lidt som følge af Kommissionens sene berigtigelse af denne fejlagtige udbetaling.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) ON betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 44 af 8.2.2021.

Rettens dom af 23. marts 2022 — OT mod Parlamentet

(Sag T-757/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – disciplinær sanktion – irettesættelse – vedtægtens artikel 21a – urigtigt skøn)

(2022/C 198/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OT (ved advokaterne C. Bernard-Glanz og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved I. Lázaro Betancor og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 19. december 2019 om at tildele sagsøgeren en irettesættelse.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 19. december 2019 om at tildele OT en irettesættelse annulleres.
- 2) Parlamentet betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 62 af 22.2.2021.

Rettens dom af 9. marts 2022 — PrenzMarien mod EUIPO — Molson Coors Brewing Company (UK) (STONES)

(Sag T-766/20) (¹)

(EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket STONES – erklæring om delvis fortabelse – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – reel brug i Unionen – artikel 19, stk. 1 og art. 10, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2018/625)

(2022/C 198/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PrenzMarien GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne M. Kloth, R. Briske og D. Habel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Raponi og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Molson Coors Brewing Company (UK) Ltd (Burton Upon Trent, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne H.-M. Elo og E. Hodge)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. september 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 274/2020-2) vedrørende en fortabelsessag mellem PrenzMarien og Molson Coors Brewing Company (UK).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) PrenzMarien GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 22.2.2021.

Retten dom af 23. marts 2022 — Team Beverage mod EUIPO (Beverage Analytics)

(Sag T-113/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Beverage Analytics – absolut registreringshindring – mangler på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 198/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Team Beverage AG (Bremen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. december 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 727/2020-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat Beverage Analytics som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 11. december 2020 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 727/2020-5) annulleres, for så vidt som den gav afslag på at registrere ordtegnat Beverage Analytics som EU-varemærke for »software til udvikling af websteder« og »lagrede systemanvendelsesprogrammer til computere« i klasse 9 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og for tjenesteydelserne »udvikling og vedligeholdelse af hjemmesider for andre«, »overførsel af data eller dokumenter fra fysiske medier til elektroniske medier«, »overvågning af computersystemer ved fjerntilgang for at sikre den korrekte funktionsmåde«, »rådgivning om design af websteder«, »digitalisering af dokumenter«, »duplikering af computerprogrammer«, »kvalitetskontrol«, »regenerering af computerdata« og »undersøgelser eller søgninger i forhold til maskiner, apparater og instrumenter« i klasse 42 i Nicearrangementet.

- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

Retten dom af 9. marts 2022 — Telefónica Germany mod EUIPO (LOOP)

(Sag T-132/21) (¹)

(EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket LOOP – delvist afslag på registreringsansøgningen – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001 – objektive og i varerne og tjenesteydelserne iboende egenskaber – tilstrækkeligt direkte og konkret forbindelse – begrundelsespligt – artikel 94 i forordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 198/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ved advokat A. Fottner og M. Müller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Scardocchia og E. Markakis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. december 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 644/2020-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnen LOOP som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 17. december 2020 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 644/2020-4) annulleres, for så vidt som den vedrører varer i klasse 9 og tjenesteydelser i klasse 38 og 42 som omhandlet i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Telefónica Germany GmbH & Co. OHG bærer en tredjedel af sine egne omkostninger, herunder en tredjedel af de omkostninger, som selskabet har afholdt i forbindelse med sagen for appellkammeret.
- 4) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af de af Telefónica Germany afholdte omkostninger, herunder to tredjedele af de omkostninger, som sidstnævnte har afholdt i forbindelse med sagen for appellkammeret.

(¹) EUT C 148 af 26.4.2021.

Rettens dom af 23. marts 2022 — Vetpharma Animal Health mod EUIPO — Deltavit (DELTATIC)(Sag T-146/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket DELTATIC – det ældre EU-ordmærke DELTA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – reel brug af det ældre varemærke – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001 – form, der afviger ved elementer, der ikke forandrer særpræget]

(2022/C 198/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vetpharma Animal Health, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne M. Escudero Pérez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Deltavit (Janzé, Frankrig) (ved advokat G. Barbaut)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. december 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 776/2020-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Deltavit og Vetpharma Animal Health.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Vetpharma Animal Health, SL bærer egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) Deltavit bærer egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 10.5.2021.

Rettens dom af 9. marts 2022 — Lea Nature Services mod EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO...?)(Sag T-196/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket SO...? – absolutte registreringshindringer – fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001)

(2022/C 198/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lea Nature Services (Périgny, Frankrig) (ved advokat F. Drageon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugal) (ved advokaterne J. Quirin og J.-P. Jacquy)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. februar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1235/2020-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Lea Nature Services og Debonair Trading Internacional.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Lea Nature Services betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 7.6.2021.

Rettens dom af 9. marts 2022 — Lea Nature Services mod EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO...?)

(Sag T-197/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket SO...? – absolutte registreringshindringer – fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – manglende beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001]]

(2022/C 198/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lea Nature Services (Périgny, Frankrig) (ved advokat F. Drageon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugal) (ved advokaterne J. Quirin og J.-P. Jacquey)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. februar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1234/2020-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Lea Nature Services og Debonair Trading Internacional.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Lea Nature Services betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 7.6.2021.

Retten dom af 9. marts 2022 — Stryker mod EUIPO (RUGGED)(Sag T-204/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket RUGGED – absolut registreringshindring – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001) – appelkammerets kompetence – artikel 71 i forordning 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001)

(2022/C 198/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stryker Corp. (Kalamazoo, Michigan, De Forenede Stater) (ved advokaterne I. Fowler, I. Junkar og B. Worbes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. januar 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 370/2020-5) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket RUGGED.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Stryker Corp. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 7.6.2021.

Retten dom af 23. marts 2022 — Hrebenyuk mod EUIPO (Formen på en ståkrave)(Sag T-252/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke – formen på en ståkrave – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 198/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Anna Hrebenyuk (Griesheim, Tyskland) (ved advokaterne H.-J. Ruhl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. februar 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1902/2020-5) vedrørende en ansøgning om registrering af formen på en ståkrave som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Anna Hrebenyuk betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 263 af 5.7.2021.

Rettens dom af 16. marts 2022 — Nowhere mod EUIPO — Ye (APE TEES)(Sag T-281/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket APE TEES – ældre ikke-registrerede nationale figurmærker, der gengiver en abe – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001] – ordningen for common law-søgsmål vedrørende utilbørlig udnyttelse (action for passing off) – aftale om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom)

(2022/C 198/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nowhere Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokat R. Kunze)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Junguo Ye (Elche, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. februar 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2474/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Nowhere Co. og M. Ye.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 10. februar 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2474/2017-2) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 289 af 19.7.2021.

Rettens dom af 16. marts 2022 — TA mod Parlamentet(Sag T-314/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport 2019 – fastsættelse af mål – interne regler vedrørende bedømmelsen – åbenbart urigtigt skøn)

(2022/C 198/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TA (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved C. González Argüelles og R. Schiano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 270 TEUF nedlagt påstand om annullation af hans bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. januar til den 31. december 2019, som ændret ved afgørelse af 29. marts 2021 om delvist afslag på klagen.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) TA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 289 af 19.7.2021.

Rettens dom af 16. marts 2022 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Nordesta (APIAL)

(Sag T-315/21) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket APIAL – det ældre EU-ordmærke APIRETAL – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – ingen krænkelse af renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 2017/1001 – beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2022/C 198/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat I. Miralles Llorca)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Nordesta GmbH (München, Tyskland) (ved advokat J. Künzel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. marts 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1560/2020-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Ern og Nordesta.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Laboratorios Ern, SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 289 af 19.7.2021.

Rettens dom af 23. marts 2022 — Ionfarme mod EUIPO — LG Electronics (AION)

(Sag T-465/21) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket AION – det ældre nationale figurmærke ION og det ældre ordmærke IONFARMA – relativ registreringshindring – ingen lighed mellem varerne – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (UE) 2017/1001]

(2022/C 198/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ionfarme, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Lapinskaite og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: LG Electronics, Inc. (Seoul, Sydkorea)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. maj 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2223/2020-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Ionfarma og LG Electronics.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ionfarma, SL betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 382 af 20.9.2021.

Rettens kendelse af 4. marts 2022 — KI mod eu-LISA

(Sag T-338/20) (¹)

(Annullations- og erstatningssøgsmål – personalesag – midlertidigt ansatte – intern omstrukturering af tjenestegrene i eu-LISA – besættelse af stillingerne ved omplacering – tjenestens interesse – sammenhæng mellem lønklasse og stilling – ingen bebyrdende retsakt – afvisning)

(2022/C 198/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KI (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) (ved K. Czekalowski og M. Chiodi, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af eu-LISA's afgørelse af 15. juli 2019 om omplacering af sagsøgeren efter en intern omstrukturering af dette agents tjenestegrene, dels om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) KI betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2020.

Rettenns kendelse af 9. marts 2022 — Kirimova mod EUIPO(Sag T-727/20) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål – repræsentation ved en advokat, der ikke er uafhængig tredjemand i forhold til sagsøgeren – afvisning)**

(2022/C 198/69)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Nigar Kirimova (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Parassina og A. García López)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved G. Predonzani og A. Söder, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af EUIPO's administrerende direktør den 30. september 2020 om afslag på ansøgningen om, at sagsøgeren fritages for kravet om at være statsborger i en af medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som opførelsen på listen over fuldmægtige, der er godkendt af dette kontor, afhænger af.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Nigar Kirimova bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 163 af 3.5.2021.

Rettenns kendelse af 15. marts 2022 — Growth Finance Plus mod EUIPO (doglover)(Sag T-114/21) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforment at træffe afgørelse)**

(2022/C 198/70)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Schweiz) (ved advokat H. Twelmeier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. november 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 720/2020-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat doglover som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 12.4.2021.

Rettens kendelse af 15. marts 2022 — Growth Finance Plus mod EUIPO (catlover)(Sag T-115/21) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforholdent at træffe afgørelse)**

(2022/C 198/71)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Schweiz) (ved advokat H. Twelmeier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. november 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 717/2020-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat catlover som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 12.4.2021.

Rettens kendelse af 15. marts 2022 — Thomas Henry mod EUIPO (Spicy Ginger)(Sag T-220/21) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforholdent at træffe afgørelse)**

(2022/C 198/72)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Thomas Henry GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Eberl og D. Hanf, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. februar 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 435/2020-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat Spicy Ginger som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer egne omkostninger og betaler de af Thomas Henry GmbH afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 7.6.2021.

Rettens kendelse af 7. marts 2022 — the airscreen compagny mod EUIPO — Moviescreens Rental (airscreen)(Sag T-382/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket airscreen – det ældre EU-ordmærke AIRSCREEN – artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2022/C 198/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: the airscreen company GmbH & Co. KG (Münster, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og N. Willich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Moviescreens Rental GmbH (Damme, Tyskland) (ved advokaterne D. Schulz og P. Stelzig)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. maj 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1990/2020-4) vedrørende en indsigelsessag mellem airscreen company og Moviescreens Rental.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) the airscreen company GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 16.8.2021.

Rettens kendelse af 1. marts 2022 — Agreiter m.fl. mod Kommissionen(Sag T-632/21) ⁽¹⁾

(Annulatioenssøgsmaal – humanmedicinske lægemidler – ændring af tilladelsen til markedsføring på særlige vilkår af det humanmedicinske lægemiddel Spikevax – mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret) mod COVID-19 – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – afvisning)

(2022/C 198/74)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Karin Agreiter (Mérano, Italien) og de øvrige 33 sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat R. Holzeisen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Haasbeek og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Ved deres søgsmaal anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 5686 final af 23. juli 2021 om ændring af den tilladelse til markedsføring på særlige vilkår af det humanmedicinske lægemiddel Spikevax — mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret) mod COVID-19, som blev meddelt ved gennemførelsesafgørelse C(2021) 94 final af 6. januar 2021.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse om den anmodning om intervention, der er blevet fremsat af Moderna Biotech Spain SL.
- 3) Karin Agreiter og de øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, betaler sagsomkostningerne.
- 4) Moderna Biotech Spain bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Sag anlagt den 11. marts 2022 — Deckers Outdoor mod EUIPO — Chunxian (TULEUGG)**(Sag T-135/22)**

(2022/C 198/75)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Deckers Outdoor Corp. (Goleta, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne A. Improda og C. Brega)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Guo Chunxian (Mengzhou, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Guo Chunxian

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket TULEUGG — registreringsansøgning nr. 18 156 704

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. december 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 412/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Som følge heraf gives der afslag på registreringsansøgning nr. 18 156 704 for varemærket TULEUGG.
- EUIPO og/eller Guo Chunxian tilpligtes at betale sagsomkostningerne tillige med omkostningerne i forbindelse med sagen for indsigelsesafdelingen og for Femte Appelkammer.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
  - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 10. marts 2022 –Hamoudi mod Frontex

(Sag T-136/22)

(2022/C 198/76)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Alaa Hamoudi (Tyrkiet) (ved advokat F. Gatta)*Sagsøgt:* Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)**Sagsøgerens påstande**

Det fastslås, at Frontex skal betale sagsøgeren et beløb på 250 000 EUR i erstatning for ikke-økonomisk skade som anført under hvert af de to krav. Sagsøgeren kræver nærmere bestemt erstatning

- for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af tilsidesættelser af hans grundlæggende rettigheder i henhold til artikel 1, 2, 3, 4 og 18, artikel 19, stk. 1 og 2, samt artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) under og efter den kollektive udvisning af sagsøgeren fra Grækenland, der fandt fra den 28. til den 29. april 2020 i Det Ægæiske Hav.
- for de følelser af uretfærdighed og frustration, der blev fremkaldt hos sagsøgeren, som følge af at ophavsmanden eller medophavsmanden til den kollektive udvisning, som sagsøgeren var genstand for den 28. til den 29. april 2020, var et EU-agentur.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Frontex godkendte iværksættelsen af Rapid Border Intervention (RBI) Aegean i strid med artikel 46, stk. 5, i forordning 2019/1896 (⁽¹⁾), efter et åbenbart fejlskøn og magtmisbrug og uden at handle med den fornødne omhu, hvorved princippet om god forvaltningsskik blev tilsidesat. Navnlig godkendte Frontex' ED (Executive Director, herefter »direktøren«) ulovligt iværksættelsen af RBI Aegean i strid med artikel 46, stk. 5 i forordningen om agenturets oprettelse ved ikke at udøve sin skønsbeføjelse med hensyn til selve undersøgelsen af, om denne bestemmelse fandt anvendelse på reguleringen af denne ekstremt ustabile situation. Alternativt foretog direktøren et åbenbart fejlskøn, begik magtmisbrug og undlod at handle med den fornødne omhu ved at vurdere, at artikel 46, stk. 5, ikke fandt anvendelse på den situation, der skulle reguleres. Hverken den første eller den anden form for ikke-økonomisk skade ville være opstået, havde det ikke været for Frontex' ulovlige undladelse eller handlinger.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Frontex begik ulovlig erstatningspådragende passivitet, da agenturet undlod at handle i overensstemmelse med artikel 46, stk. 4, i forordning 2019/1896 i strid med dets positive forpligtelser i henhold til denne forordnings artikel 80 og chartrets (⁽²⁾) artikel 1, 2, 3, 4, 18 og artikel 19, stk. 1 og 2, samt artikel 21 og princippet om god forvaltningsskik, samt udviste magtmisbrug og begik åbenbare fejlskøn.

Frontex' direktør undlod ulovligt at anvende sin skønsbeføjelse i forhold til artikel 46, stk. 4, i forordningen om agenturets oprettelse før, under og også efter at tilbagedrivelsesoperationen fandt sted den 28. til den 29. april 2020. Alternativt foretog direktøren et åbenbart fejlskøn, begik magtmisbrug og undlod at handle med den fornødne omhu ved at vurdere, at artikel 46, stk. 4, ikke fandt anvendelse på den situation, der skulle reguleres. Hverken den første eller den anden form for ikke-økonomisk skade ville være opstået, havde det ikke været for Frontex' anfægtede ulovlige passivitet.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Frontex begik en ulovlig erstatningspådragende handling i forbindelse med tilbagedrivelsesoperationen den 28. til den 29. april 2020 ved at tilsidesætte sagsøgerens grundlæggende rettigheder i henhold til chartrets artikel 1, 2, 3, 4, 18 og artikel 19, stk. 1 og 2, samt artikel 21.

Den ulovlige kollektive udvisning kan tilregnes Frontex, som er den reelle ophavsmand, eftersom den blev gennemført i overensstemmelse med den retligt bindende operative plan for RBI Aegean, der blev udarbejdet af Frontex' direktør. Alternativt ifalder Frontex erstatningsansvar på grund af agenturets hjælp og bistand til den ulovlige kollektive udvisning af sagsøgeren, som fandt sted den 28. til den 29. april 2020. Hverken den første eller den anden form for ikke-økonomisk skade ville være opstået, havde det ikke været for agenturets anfægtede ulovlige handlinger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13.11.2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624.

⁽²⁾ EUT 2012, C 326, s. 391.

Sag anlagt den 14. marts 2022 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-137/22)

(2022/C 198/77)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 6. januar 2022 med nummer Ref. Ares (2022) 99942 om afslag på Kongeriget Nederlandenes anmodning om en forlængelse på yderligere fire år af fristen på otte år for inddrivelse af de i FresQ-sagen uretmæssigt udbetalte beløb annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Den anfægtede afgørelse er støttet på den urigtige antagelse, at inddrivelsesproceduren i FresQ-sagen endnu ikke er afsluttet.
2. Kommissionen har anvendt artikel 54, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 1306/2013 urigtigt, idet den har lagt til grund, at overskridelsen af fristen på otte år for inddrivelse af de i FresQ-sagen uretmæssigt udbetalte beløb skal tilskrives Nederlandene.

Sag anlagt den 15. marts 2022 — HCP mod EUIPO — Timm Health Care (PYLOMED)

(Sag T-138/22)

(2022/C 198/78)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: HCP GmbH (Hannover, Tyskland) (ved advokat H. Suhren)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Timm Health Care BV (Le Borculo, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Timm Health Care BV

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket PYLOMED — registreringsansøgning nr. 18 132 059

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. januar 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 814/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. marts 2022 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB

(Sag T-142/22)

(2022/C 198/79)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og M. Weber)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. december 2021 om fastsættelse af Landesbank Baden-Württembergs ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2017 (SRB/ES/2021/22), herunder bilagene hertil, annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender.

1. Første anbringende: Afgørelsen tilsidesætter artikel 81, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 3 i Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958⁽²⁾, og det generelle ligebehandlingsprincip, idet den ikke er affattet på tysk, hvilket er det officielle sprog, der skal anvendes over for sagsøgeren, og idet den afviger fra det sprog, som er blevet anvendt i afgørelser over for andre tyske institutter.
2. Andet anbringende: Afgørelsen tilsidesætter begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), idet der er adskillige begrundelsesmangler, navnlig i forbindelse med sagsøgtes anvendelse af flere skønsmålinger tillagt ved lov, og idet den er uforståelig og uigennemsigtig.
3. Tredje anbringende: Afgørelsen tilsidesætter den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse i henhold til chartrets artikel 47, stk. 1, eftersom en domstolsprøvelse af afgørelsen er praktisk umulig, således at sagsøgerens ret til effektiv retsbeskyttelse bringes i fare.
4. Fjerde anbringende: Artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63⁽³⁾ strider mod trindhøjere retsregler, for så vidt som den tillader en objektivt uhensigtsmæssig og uforholdsmæssig differentiering mellem medlemmerne af en institutskringsordning (IPS) samt en relativisering af IPS-indikatoren.
5. Femte anbringende: Afgørelsen tilsidesætter bl.a. artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013⁽⁴⁾ og princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen, idet afgørelsen på sagsøgeren anvender en multiplikator på 5/9 for IPS-indikatoren. En differentiering mellem institutterne for så vidt angår IPS-indikatoren er som følge af den omfattende beskyttelsesvirkning af en IPS i strid med ordningen og vilkårlig.
6. Sjette anbringende: Artikel 6, 7 og 9 i den delegerede forordning og bilag I hertil strider mod trindhøjere retsregler, bl.a. idet de tilsidesætter princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen, proportionalitetsprincippet og princippet om en fuldstændig hensyntagen til de faktiske omstændigheder.
7. Syvende anbringende: Afgørelsen tilsidesætter sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed i henhold til chartrets artikel 16 samt proportionalitetsprincippet, idet de risikojusteringsmultiplikatorer, der er blevet lagt til grund, ikke er i overensstemmelse med sagsøgerens gode risikoprofil, som er bedre end gennemsnittet.
8. Ottende anbringende: Afgørelsen tilsidesætter chartrets artikel 16 og 20 samt proportionalitetsprincippet og retten til god forvaltning, idet der er sket åbenbare fejl ved sagsøgtes udøvelse af adskillige skønsmålinger.
9. Niende anbringende: Artikel 20, stk. 1, første punktum, og artikel 20, stk. 2, i den delegerede forordning strider mod artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU⁽⁵⁾ og mod princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1958, 17, den danske specialudgave: serie I bind 1952-1958 s. 59 — 59).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante -bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

Sag anlagt den 17. marts 2022 — CEDC International mod EUIPO — Underberg (Formen på et græsstrå i en flaske)

(Sag T-145/22)

(2022/C 198/80)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polen) (ved advokat M. Fijałkowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Underberg AG (Dietlikon, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Underberg AG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke (formen på et græsstrå i en flaske) — registreringsansøgning nr. 33 266

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. december 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1954/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvis for så vidt angår indsigelsesgrundene i artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. marts 2022 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-146/22)

(2022/C 198/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, D. Pérez de Lamo og S. Rating)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 16. juli 2021 om Statsstøtte SA.57116–covid-19: statsgaranti og statslån til fordel for KLM annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende om, at Kommissionen ikke foretog en passende definition af støttemodtageren, (i) idet den fandt, at KLM var den eneste modtager af den støtte, som Nederlandene ydede, og (ii) idet den ikke sikrede, at den støtte, som tidligere var indrømmet Air France-KLM-koncernen, ikke kunne komme KLM til fordel eller have afsmittende virkning på sidstnævnte.
2. Det andet anbringende om, at afgørelsen er i strid med konkrete bestemmelser i EUF-traktaten og EU-rettens generelle principper, der har understøttet liberaliseringen af luftfarten i EU siden slutningen af 1980'erne (dvs. forbud mod forskelsbehandling, fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfriheden).
3. Det tredje anbringende om, at Kommissionen foretog magtmisbrug og en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og sine midlertidige rammebestemmelser, (i) idet den ikke behandlede en alvorlig forstyrrelse i den nederlandske økonomi, og (ii) idet den ikke afvejede støttens gunstige virkninger med dens negative indvirkning på samhandelsvilkårene og opretholdelsen af en ufordrejet konkurrence (dvs. »afvejningstesten«).
4. Det fjerde anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure, selv om der forelå »alvorlige vanskeligheder«, og tilsidesatte sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.
5. Det femte anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

**Sag anlagt den 18. marts 2022 — Pinar Kuruyemiş Gıda Ve İhtiyaç Maddeleri Sanayi Ticaret mod
EUIPO — Yadex International (pinar KURUYEMİŞ)**

(Sag T-147/22)

(2022/C 198/82)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pinar Kuruyemiş Gıda Ve İhtiyaç Maddeleri Sanayi Ticaret AŞ (Karatay/Konya, Tyrkiet) (ved advokaterne M. López Camba og A. Lyubomirova Geleva)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Yadex International GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pinar Kuruyemiş Gıda Ve İhtiyaç Maddeleri Sanayi Ticaret AŞ

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket pinar KURUYEMİŞ — registreringsansøgning nr. 18 160 742

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. januar 2022 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1148/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den opretholder indsigelse B 3110022.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.
- Yadex International GmbH tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 71, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

**Sag anlagt den 18. marts 2022 — Pinar Kuruyemiş Gıda Ve İhtiyaç Maddeleri Sanayi Ticaret mod
EUIPO — Yadex International (pınar KURUYEMİŞ)**

(Sag T-148/22)

(2022/C 198/83)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pinar Kuruyemiş Gıda Ve İhtiyaç Maddeleri Sanayi Ticaret AŞ (Karatay/Konya, Tyrkiet) (ved advokaterne M. López Camba og A. Lyubomirova Geleva)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Yadex International GmbH (Frankfurt am Main (Tyskland))

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pinar Kuruyemiş Gıda Ve İhtiyaç Maddeleri Sanayi Ticaret AŞ

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket pınar KURUYEMİŞ — registreringsansøgning nr. 18 161 596

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. januar 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1149/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den opretholder indsigelse B003110050.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.
- Yadex International GmbH tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

- Tilsidesættelse af artikel 71, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. marts 2022 — Lilly Drogerie mod EUIPO — Lillydoo (LILLYDOO kids)

(Sag T-150/22)

(2022/C 198/84)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lilly Drogerie d.o.o. Belgrade (Stari Grad) (Belgrade, Serbien) (ved advokat E. Bojinova-Miller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lillydoo GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Lillydoo GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket LILLYDOO kids — registreringsansøgning nr. 1 495 352

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 903/2021-2 og R 1298/2021-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med denne sags behandling.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. marts 2022 — General Wire Spring mod EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Sag T-151/22)

(2022/C 198/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Pennsylvania, De Forenede Stater) (ved advokat E. Carrillo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket GENERAL PIPE CLEANERS — registreringsansøgning nr. 1 577 530

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1452/2021-5)

Påstande

- Der gives medhold i de ved dette søgsmål nedlagte påstande.
- Afgørelsen truffet af Første Appellkammer annulleres, for så vidt som den ikke tog den af sagsøgeren indgivne klage til følge og undlod delvist at annullere den af EUIPO truffne afgørelse vedrørende afslag på registrering af ansøgning om EU-varemærke (IR) nr. 1 577 530 GENERAL PIPE CLEANERS for de anfægtede varer i klasse 7 og 9.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. marts 2022 — Volkswagen mod EUIPO — XTG (XTG)**(Sag T-153/22)**

(2022/C 198/86)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokaterne S. Machei og G. Orsoni)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: XTG S.A. (Wroclaw, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: XTG S.A.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket XTG — registreringsansøgning nr. 18 120 223

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. december 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1387/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 21. marts 2022 — Volkswagen mod EUIPO — XTG (XTG)**(Sag T-154/22)**

(2022/C 198/87)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokaterne S. Machei og G. Orsoni)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* XTG S.A. (Wroclaw, Polen)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* XTG S.A.*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket XTG — registreringsansøgning nr. 18 120 217*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 20. december 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1385/2021-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og eventuelt intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 16. marts 2022 — Korporaciya »Masternet« mod EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)**(Sag T-155/22)**

(2022/C 198/88)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* ZAO Korporaciya »Masternet« (Moskva, Rusland) (ved advokat N. Bürglen)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Stayer Ibérica, SA*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket STAYER — registreringsansøgning nr. 9 498 015*Sagen for EUIPO:* Fortabelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 21. december 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 931/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 207/2009.

Sag anlagt den 23. marts 2022 — Sanetview mod EUIPO — 2boca2catering (Las Cebras)**(Sag T-159/22)**

(2022/C 198/89)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Sanetview, SLU (Andorra la Vella, Andorra) (ved advokaterne J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes og C. Marí Aguilar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: 2boca2catering, SL (Sevilla, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sanetview, SLU

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Las Cebras — registreringsansøgning nr. 18 169 269

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. januar 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1070/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen mod det anfægtede varemærke forkastes og det fastlås, at en fredelig sameksistens mellem de omhandlede varemærker er mulig.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. marts 2022 — Ortega Montero mod Parlamentet**(Sag T-161/22)**

(2022/C 198/90)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Maria Del Carmen Ortega Montero (Bruxelles, Belgien) (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 20. maj 2021 annulleres, for så vidt som der derved gives afslag på de anmodninger, som er indeholdt i skrivelsen af 19. januar 2021 fra sagsøgerens repræsentant, om annulation af den ændring af personaleudvalgets forretningsorden, som blev vedtaget den 10. november 2020, og af de afstemninger, der blev gennemført, og de afgørelser, som blev truffet, på grundlag af den nye version af denne forretningsorden.
- Om fornødent annulleres afgørelsen af 21. december 2021, for så vidt som den klage, som sagsøgeren indgav den 18. august 2021, over afgørelsen om ikke at imødekomme de anmodninger, som var fremsat i skrivelsen af 19. januar 2021, derved blev afslået.
- De nye bestemmelser i forretningsordenen af 2020, og navnlig ændringen af artikel 22, som blev vedtaget den 10. november 2020, annulleres.
- Den afstemning ved skriftlig procedure, der blev gennemført i henhold til den nye artikel 22 i forretningsordenen af 2020, og samtlige afgørelser, der er truffet på grundlag heraf, annulleres, herunder resultaterne af de seneste valg.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at ændringen af forretningsordenen af 2020 og vedtagelsen heraf den 10. november 2020 om morgenen er ulovlig med den begrundelse, for det første, at denne ændring er i strid med formålet med forretningsordenens artikel 21 og de deri sikrede demokratiske principper, for det andet, at artikel 22 i sig selv ikke blev overholdt i forbindelse med dens vedtagelse og gennemførelse, og endelig at de vedtagne bestemmelser mangler juridisk klarhed.
2. Andet anbringende om, at de afstemninger, der blev gennemført den 10. november 2020, på grundlag af den nye artikel 22 i forretningsordenen, er ulovlige (*ratione temporis*), idet de fandt sted, før denne bestemmelse trådte i kraft.
3. Tredje anbringende om, at vedtagelsen af den skriftlige procedure for afstemningerne til de rådgivende udvalg, de interinstitutionelle udvalg og delegationerne, som skulle anvendes om eftermiddagen den 10. november 2020, er ulovlig.

Sag anlagt den 24. marts 2022 — OQ mod Kommissionen

(Sag T-162/22)

(2022/C 198/91)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OQ (ved advokaterne N. Maes og J. N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Sagsøgeren gives medhold og det fastslås:

- Annullation af afgørelsen truffet af Europa-Kommissionens ansættelsesmyndighed den 19. maj 2021 om at pålægge sagsøgeren den disciplinære sanktion fjernelse fra tjenesten uden nedsættelse af pensionsrettigheder.
- Annullation af afgørelsen truffet af Europa-Kommissionens ansættelsesmyndighed den 15. december 2021 om afslag på sagsøgerens klage [fortroligt] ⁽¹⁾ i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de sagsomkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 10 i bilag IX til vedtægten med den begrundelse, at den disciplinære sanktion over for sagsøgeren ikke står i rimeligt forhold til alvorligheden af den begåede fejl henset til de bedømmelseskriterier, der er fastsat i artikel 10 i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og ikke tager hensyn til de formildende omstændigheder.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke har fulgt udtalelsen fra disciplinærrådet, som anbefalede sanktionen degradering som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra f), i bilag IX til vedtægten, uden imidlertid at begrunde sin afvigende afgørelse tilstrækkeligt.

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 29. marts 2022 — Saure mod Kommissionen

(Sag T-165/22)

(2022/C 198/92)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hans-Wilhelm Saure (Berlin, Tyskland) (ved advokat C. Partsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 7. februar 2022 om afslag på den af sagsøgeren fremsatte anmodning om aktindsigt i Kommissionens dokumenter ved udstedelse af kopier af Kommissionens samlede kommunikation med firmaet AstraZeneca plc eller med dets datterselskaber, med Bundeskanzleramt Deutschland eller med Bundesministerium der Gesundheit vedrørende firmaet AstraZeneca plc. eller dets datterselskaber fra den 1. april 2020 og navnlig vedrørende mængden af de af AstraZeneca plc. tilbudte covid-19-vacciner og leveringstiden herfor, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at sagsøgeren har ret til aktindsigt i de i sagen omtvistede dokumenter fra Europa-Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾. Kommissionens afslag tilsidesætter denne bestemmelse.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 fastsatte udelukkelsesgrund ikke er til hinder for sagsøgerens ret til aktindsigt. Denne udelukkelsesgrund er tidsmæssigt begrænset og gælder kun for verserende retssager og igangværende drøftelser. Den i Belgien verserende sag mod AstraZeneca med nr. 2021/48/C vedrører helt andre faktiske omstændigheder og er allerede blevet afsluttet ved dom af 18. juni 2021.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1049/2001 fastsatte udelukkelsesgrund ikke er til hinder for sagsøgerens ret til aktindsigt. Offentlighedens interesse i offentliggørelsen af personoplysninger vejer tungere.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at den i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 fastsatte udelukkelsesgrund ikke er til hinder for sagsøgerens ret til aktindsigt. De oplysninger, hvori der er anmodet aktindsigt, indeholder ingen forretningshemmeligheder som omhandlet i artikel 2 i direktiv (EU) 2016/943 ⁽²⁾, eftersom de er kendte, og der ikke foreligger nogen rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8.6.2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT 2016, L 157, s. 1).

Retten kendelse af 7. marts 2022 — El Corte Inglés mod EUIPO — Rudolf Böckenholt (LLOYD'S)

(Sag T-400/20) ⁽¹⁾

(2022/C 198/93)

Processprog: engelsk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2020.

Retten kendelse af 17. marts 2022 — Alcogroup og Alcodis mod Kommissionen

(Sag T-740/21) ⁽¹⁾

(2022/C 198/94)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 17.1.2022.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA